

RandKrant

MAANDBLAD VOOR DE INWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

februari 2013 | jaargang 17 | #02

Over rol en werk van
de provincie

Goed maar te onbekend

Stijn Vanderhaeghe over verlies

Als rouw ruimte krijgt

400 km fietsroutes

Fietsers krijgen rode loper

Atelier van de zussen Vandevelde

Het juiste juweel voor de juiste klant

+ AGENDA

Leo Bormans over geluk

‘Optimisten leven langer’

i

Guus De Geyndt uit Merchtem werd vorige maand door Marijke Theunis uit Beigem aangeduid om **deketting** voort te zetten. Guus De Geyndt (25) is commercieel medewerker bij Athlon Car Lease in Zaventem.

Boerenmentaliteit leeft nog

Guus De Geyndt is opgegroeid in Grimbergen, maar woont sinds een jaar in Merchtem. 'Om financiële redenen. Ik wilde heel graag in Grimbergen een appartement kopen, maar het is daar echt onbetaalbaar geworden. Hier in Merchtem is het merklijk goedkoper, zelfs tot 50.000 euro per appartement. Ook wat de huurprijzen betreft, is het in Merchtem goedkoper. Ik huur nu een recent gebouwd appartement in de Bleukenweg, met tot voor kort zicht op de velden, want de nieuwe verkaveling Clerenblock wordt momenteel gebouwd. Maar ik klaag niet. Dat is een logisch gevolg in een gemeente die veel nieuwe inwoners aantrekt. Dat merk je ook aan de appartementsgebouwen die hier worden opgetrokken. Het zou hypocriet zijn om te zeggen dat ik daar tegen ben, want ik ben zelf in een appartementsblok komen wonen.'

Alles loopt vast

'Wat me in Merchtem meteen is opgevallen, is dat mensen je hier makkelijker aanspreken dan in Grimbergen. In Grimbergen leven de mensen toch wat meer op zichzelf. Merchtem wordt ook feestgemeente genoemd en dat klopt. Als ik de kalenders van Merchtem en Grimbergen naast mekaar leg, dan zie ik dat er in Merchtem altijd iets te doen is. Het jeugdhuis leeft hier en in het weekend is er altijd iets te doen. In Grimbergen is Jeugdhuis Mamoot gesloten. Grimbergen heeft toch wat minder geïnvesteerd in haar jeugd, denk ik. Het klopt dat er daar recent een nieuw jeugd ontmoetingscentrum is gebouwd, alleen heeft het de beperking dat je er niet mag fuiven. Jongeren uit Grimbergen kijken uit naar Meise, waar drie jeugdhuisen zijn.'

'Ik voel me goed in Merchtem. Hier voel je je snel thuis. Dat komt ook door het onthaalbeleid. De gemeente organiseert voor alle

inwoners een welkomstreceptie. Ook met de bouw van de nieuwe wijk achter ons werden we door de gemeente uitgenodigd op een infovergadering waarbij we uitleg kregen over de plannen. Ik vind het bijzonder aangenaam om door de gemeente op de hoogte te worden gehouden. Merchtem is ook nog doordrongen van de Vlaamse boerenmentaliteit. Mensen zijn minder afstandelijk. Toch hoop ik ooit naar Grimbergen te kunnen terugkeren. Mijn jeugdvrienden zitten daar en ik ben er opgegroeid. Grimbergen is ook zeer goed gelegen. Ik werk in Zaventem, maar als ik van Merchtem het openbaar vervoer naar de Lozenberg in Zaventem moet nemen, dan ben ik ongeveer twee uren onderweg. Eerst met de fiets naar het station, dan met de trein naar Brussel, een tweede trein naar Zaventem en vervolgens nog een bus. Dat is van het goede te veel. Met de wagen leg ik die afstand in volle spits af in 50 minuten; sinds de werken aan de nieuwe rotonde aan de Lotus-fabriek in Wolvertem duurt het traject soms zelfs 75 minuten. Sommige van mijn collega's die vanuit Limburg komen, zijn sneller op het werk. Mocht de verbinding van het openbaar vervoer tussen Merchtem en Zaventem beter zijn, ik zou het zeker nemen. De mobiliteit in de Rand moet dus duidelijk beter. Ook voor de wagen, want in het centrum van Merchtem loopt tijdens de spits alles vast. Maar dat is op verschillende andere plaatsen niet anders.'

TEKST Joris Herpol ■ FOTO Filip Claessens

i In onze rubriek **deketting** laten we elke maand een bekende of minder bekende inwoner uit de Rand aan het woord over de dingen die hem of haar bezighouden. Hij of zij duidt de volgende randbewoner aan die de ketting voort mag zetten.

inhoud

13

AGENDA BINNENIN

De parade van de feestneuzen

12 **Fietsers krijgen rode loper**

Met de fiets van de Rand naar Brussel rijden, hoeft binnen afzienbare tijd niet langer een aanslag op lijf en leden te zijn. Tegen 2025 zou het Fiets-GEN klaar moeten zijn, een netwerk van 400 km fietsroutes om efficiënt en comfortabel vanuit de Vlaamse Rand in Brussel te **FR**geraken. En omgekeerd.

colofon

RandKrant verschijnt maandelijks op 188.000 exemplaren voor de inwoners van de Vlaamse Rand rond Brussel. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant | **Realisatie** vzw 'de Rand' | **Hoofredactie** Geert Selleslach | **Eindredactie en coördinatie** Ingrid Laporte | **Vormgeving** Jansen & Janssen, Gent | **Fotografie** Filip Claessens en David Légrève | **Druk** Roularta, Roeselare | **Redactieadres** Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, tel 02 767 57 89, e-mail randkrant@derand.be, website www.derand.be | **Verantwoordelijke uitgever** Jan de Bock, Departement Diensten voor Algemeen Regeringsbeleid, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel | uit in de Rand wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

22 **'Optimisten leven langer'**

'Het geheim van geluk bestaat niet. Er zijn vele wegen naar het geluk en iedereen moet zijn eigen weg kiezen. Je geluk kan je voor een stuk zelf maken.' Tijdens zijn lezing *Het geheim van geluk* zet Leo Bormans de wetenschappelijke feiten om in concrete tips.

26 **'Ik herstelde Dirty Dancing met plakband'**

Op de Ruisbroeksesteenweg in Sint-Pieters-Leeuw zorgde Jan Van Mieghem, alias Jan Cinema, met John Travolta, Hector, en **DE** Gaston en Leo voor de hoogdagen van Cinema Minerva.

- 02 ■ deketting
- 06 ■ vanassetotzaventem
- 09 ■ mijngedacht
- 16 ■ bouwwerk
- 24 ■ opstap
- 25 ■ dekijker
- 26 ■ natuurlijk
- 29 ■ kwestievansmaak
- 30 ■ lostinderand
- 32 ■ gemengdegevoelens

Jean-Pol Olbrechts en Vic Laureys over werk en rol van de provincie

Goed maar te onbekend

Het aantreden van de nieuwe provincieraad in december vorig jaar betekende tevens het afscheid van twee oude rotten die jarenlang het mooie weer maakten in de provincie Vlaams-Brabant. Jean-Pol Olbrechts en Vic Laureys blikken terug op werk en rol van de provincie.

TEKST Luc Vanheerentals • FOTO Filip Claessens

Jean-Pol Olbrechts (65) was sinds de oprichting van de provincie Vlaams-Brabant in 1995 provincieraadslid, sinds 2000 gedeputeerde. Tijdens de laatste legislatuur was hij onder meer bevoegd voor economie, wonen, huisvesting, milieu en financiën. Vic Laureys (73) was provincieraadslid sinds 1981 in het toen nog unitaire Brabant. In de periode 2000-2012 was hij de immer minzame provincieraadsvoorzitter. Olbrechts (CD&V) was ook burgemeester van Grimbergen (1991-2000), Laureys (CD&V) van Hoeilaart (1974-2006). In een periode dat het provinciaal niveau in vraag wordt gesteld en Vlaams minister Geert Bourgeois (N-VA) in het kader van zijn interne staats-hervorming de persoonsgebonden provinciale bevoegdheden wil afslanken, verdedigen beide heren het werk van de provincie met passie.

Regisseur

Door het nieuwe provinciedecreet, dat in februari 2012 werd goedgekeurd, mag de provincie grondgebonden materies behouden, maar moet er over persoonsgebonden materies zoals onderwijs, welzijn, cultuur en sport een *gesloten takenpakket* onderhandeld worden met de Vlaamse overheid. Volgens Olbrechts is het inmiddels duidelijk 'dat de soep van de aan-

gekondigde grote provinciale afslanking niet zo heet gedronken wordt als eerst werd opgediend'. Inmiddels hebben de provincies in het overleg met de Vlaamse overheid verschillende slagen thuisgehaald. Bevoegdheden zoals het impulsbeleid voor welzijnsvoorzieningen en het depotbeleid van musea blijven behouden. In andere domeinen zoals promotie van toerisme en het huisvestingsbeleid komt er zelfs een serieuze bevoegdheidsuitbreiding voor de provincie. Zo wordt bijvoorbeeld Vlabinvest, dat in de Vlaamse Rand projecten realiseert om het wonen betaalbaar te houden, overgedragen naar de provincie Vlaams-Brabant.

'Terwijl de provincies eerst bijna niets persoonsgebonden meer mochten doen, heeft de Vlaamse overheid ondertussen bij elke onderhandeling moeten vaststellen dat de provincies en de gemeentebesturen goede dingen doen en een ervaring en kennis hebben opgebouwd die niet zomaar weggesmeten mag worden. De uitstekende resultaten die Vlaams-Brabant bijvoorbeeld boekt met haar sociaal woonbeleid zal er niet vreemd aan zijn dat wij Vlabinvest toegewezen kregen. Dat de Regionale Landschappen toegewezen werden aan de provincies is evenmin toeval. De provincies hebben het grote voor-

deel dat ze zeer kort bij de gemeentebesturen en middenveldorganisaties staan zodat ze veel beter dan andere overheden noden kunnen detecteren en daarop kunnen inspelen. De toekomst van de provincies zit vooral in die regisseursrol bij de aanpak van bovenlokale problemen', zegt Olbrechts.

Als voorbeeld geeft hij het project van de MOS-scholen (Milieuzorg op School) dat in onze provincie momenteel meer dan 90 procent van de lagere scholen en meer dan 80 procent van de secundaire scholen bereikt. Olbrechts onderstreept het belang van de provincie Vlaams-Brabant door te wijzen op enkele projecten die ontstaan zijn in deze provincie en vervolgens overgenomen werden door Vlaanderen. Dat was bijvoorbeeld het geval met het borstkankeronderzoek waarvan de provincie in de periode 1994-2000 de pionier was. 'Een ander voorbeeld is de samenwerking die wij hebben uitgebouwd met de elektriciteitsmaatschappijen voor het toekennen van de isolatiepremie.'

Open huis

Laureys vindt dat de provincie Vlaams-Brabant goed werkt. 'Het is dag en nacht verschil met het unitaire Brabant. Het unitaire Brabant kon gewoonweg niet meer functioneren. Er werd voortdurend gebakkeleid over compensaties voor projecten in andere streken om de wafelijzerpolitiek te doen kloppen. Toen in de jaren 1980 Vlaams minister voor Milieu, Jan Lenssens (CD&V) de provincies verplichtte een belasting op het afvalwater te innen, was het hek van de dam want Brabant moest dit omwille van

EN All is well behind the scenes

The arrival of the new provincial council last December coincided with the departure of a pair of old timers who enjoyed a huge success in the Flemish-Brabant province for many years. Jean-Pol Olbrechts and Vic Laureys effectively defended the province's activities and role. The concern that the provinces would be slimmed down or even completely abolished is a thing of the past. During the discussions

about the core tasks issue, the Flemish Authorities also acknowledged that the provinces still have a contribution to make. As this level of governance is often called upon to play a coordinating or support role, people know very little about what it actually does. According to Olbrechts: 'The future of the provinces will mainly be focused on the stewardship role it plays in addressing supra-local issues.'

Vic Laureys (l.), Jean-Pol Olbrechts (r.)

het gelijkheidsprincipe ook doen in Brussel en Waals-Brabant. De provincie Brabant beperkte zich tot de provinciedomeinen, de provinciewegen, toerisme, onderwijs en intercommunales. Tussen gedeputeerden en raadsleden was er nauwelijks contact of overleg. Net voor de provincieraad werd er kort en louter voor de formaliteit vergaderd in raadscommissies. In de provincie Vlaams-Brabant werken de raadscommissies goed en is er intens overleg tussen gedeputeerden en raadsleden. Het in 2003 in gebruik genomen provinciehuis in Leuven is een open huis geworden dat intens gebruikt wordt door externe organisaties. In 2011 hebben er liefst 6.500 vergaderingen plaatsgevonden met een totaal van 121.000 aanwezigen', zegt Laureys.

Steun verlenen

Voor de initiatieven van de provincie Vlaams-Brabant op het vlak van huisvesting vinden Olbrechts en Laureys een hele verbetering. 'De provincie trekt al vele jaren jaarlijks 3 miljoen euro uit om, onder bepaalde voorwaarden, sociale huisvestingsmaatschappijen te subsidiëren. Daarnaast verleent de provincie ook renteloze leningen (4 miljoen euro per jaar) aan sociale huisvestingsmaatschappijen en sociale verhuurkantoren voor energiezuinige investeringen. Deze steun is heel belangrijk in de Vlaamse Rand waar de grondprijzen zoveel duurder zijn dan elders', zegt Olbrechts. 'Dat veel mensen niet goed weten wat de provincie precies doet, komt onder meer omdat dit bestuursniveau in de eerste plaats steun biedt aan ondergeschikte besturen en veel minder rechtstreeks aan de burger', zegt Vic Laureys.

De provincie neemt ook diverse bovenlokale initiatieven, zoals de oprichting van sportregio's, wat gemeenten in staat stelt gezamenlijke sportprojecten te realiseren of in de hele provincie recreatieve en functionele fietspaden aan te leggen. Hij benadrukt tevens de zuinigheid die Vlaams-Brabant steeds nastreeft. 'We zijn de enige provincie in Vlaanderen die geen eigen provinciale belasting heft met uitzondering van de opcentiemen op de onroerende voorheffing. Het zuinige beleid is onder meer mogelijk omdat de provincie tijdens de vorige legislatuur lang voor het actuele kerntakendebat een heleboel activiteiten heeft afgestoten, zoals zwembaden, culturele infrastructuur, een rusthuis in Pepingen, die niet meer als kerntaken werden beschouwd', zegt Laureys.

Bij de belangrijkste eigen realisaties als gedeputeerde vermeldt Jean-Pol Olbrechts in de eerste plaats het contract voor de afvalverwerking met Indaver dat alle intercommunales en 62 van de 65 Vlaams-Brabantse gemeenten ondertekenden en hun afvalfactuur met 10 tot 15 procent verminderde. 'In het contract staat ook dat er naar oplossingen zal worden gezocht om het afval via het water te vervoeren. Omdat het prijsverschil tussen het vervoer langs de weg en het water verminderd is, zijn hierover recent terug gesprekken opgestart met de privésector en de Vlaamse overheid.' Olbrechts stipt ook de uitbouw van de PIVO-site in Asse aan, niet alleen de uitbreiding van het aantal lessen in de opleidingen voor brandweer, politie, besturen en medische hulpverlening maar ook de realisatie van het sociale woonproject en de aanleg van een voet- en

fietspadennetwerk op en rond de site. 'Ook het milieuproject van de koesterburen waaraan 62 gemeenten meewerken, mag gezien worden. Het heeft intern veel discussie gekost, maar de provincie heeft na onze Chinareis twee jaar geleden ook de kaart van de internationalisering getrokken in de hoop hiermee meer bedrijven naar onze regio aan te kunnen trekken.'

Goederaad

Welke raad hebben beiden voor hun opvolgers? 'De mobiliteit is een probleem dat dringend opgelost moet worden. Daarnaast gebeurt het afvalbeleid in Halle-Vilvoorde nog te versnipperd. Studies hebben uitgewezen dat een fusie van afvalintercommunales een besparing van 7 à 8 miljoen euro per jaar zou kunnen opleveren. Een poging vorig jaar om tot een fusie van de afvalintercommunales te komen, is door de te strakke timing mislukt', aldus Olbrechts. Ook het afvalvervoer langs het water – wat maar liefst 5.900 vrachtwagens per jaar van de Vlaams-Brabantse wegen zou kunnen halen – moet volgens hem een prioriteit zijn voor de volgende deputatie. En van een verdere internationalisering moet werk gemaakt worden. Vic Laureys van zijn kant wijst op het tekort aan bedrijfsterreinen. Beiden pleiten tot slot voor het opheffen van het actuele cumulverbod tussen een provinciaal en nationaal parlementair mandaat. Als gevolg van dit cumulverbod zijn er bij beslissingen op gewestelijk of federaal niveau immers nooit verdedigers van het provinciaal niveau aanwezig wat ten dele verklaart dat provincies politiek vaak in de verdrinking zijn.

Website Brusselse

BRUSSEL De 22 Brusselse gemeenschapscentra hebben samen de nieuwe website www.cultuurcentrumbrussel.be gelanceerd. 'Op de nieuwe website vind je het volledige aanbod van de 22 Brusselse gemeenschapscentra', legt Veerle Vanderleen van Cultuurcentrum Brussel uit. 'Zowel het sociaal-cultureel en artistiek programma als het cursusaanbod en de scholenwerking krijgen

Transitparkings aan de stadsrand

VLAAMSE RAND Het Brussels Gewest en de Vlaamse overheid willen meer transitparkings creëren op de grens van beide gewesten. Bedoeling is dat pendelaars zoveel mogelijk hun auto kwijt kunnen aan de stations, metro-, bus- en tramhaltes, zodat ze van daaruit makkelijk kunnen overstappen op het Brusselse openbaar vervoer. 'Wij onderzoeken momenteel de mogelijkheid om vier nieuwe tramlijnen aan te leggen die de Vlaamse Rand zullen doorkruisen. Daarbij bekijken we ook waar er transitparkings aan-

gelegd kunnen worden', zegt Cybelle-Royce Buyck, woordvoester van Vlaams minister van Mobiliteit Hilde Crevits (CD&V). Ook Brussel wil zijn bestaande gewestelijke parkings uitbouwen. Daarom roept Brussels minister Brigitte Grouwels (CD&V) de nieuwe gemeentebesturen op om constructief samen te werken met het Gewest. Het plan is om onder meer de bestaande parkings CERIA, Kraanem, Delta, Reyers, Roodbeek, Stalle en Lennik-Erasmus uit te bouwen tot volwaardige transitparkings. ■ **TR**

Kloot op vinyl

TERVUREN De Tervurense muzikant Dr. Kloot Per W. (Claude Perwez) heeft een aantal nummers uitgebracht die hij decennia geleden schreef en die hij, zowat 35 jaar geleden in zijn slaapkamer, met de hulp van een paar doodgevone bandopnemers, track per track opnam. Lieven De Ridder van Walhalla Records stelde hem voor om de verzameling op een goede oude vinyl-LP te persen. De LP kreeg de titel *Playback with a switch* en bevat twaalf popsongs. 'In die tijd had ik genoeg van al die platenfirmarituelen die voorafgingen aan een release. Het duurde allemaal veel te lang. Vandaar het idee om zelf mijn songs op te nemen en om de cassettes zelf aan de man te brengen', vertelt Kloot. Van de nieuwe LP werden 500 stuks geperst, te verkrijgen in de betere platenzaken. Het worden hebbedingetjes die elke liefhebber van vinyl graag in zijn platenrek wil hebben, verwacht Kloot. Hij heeft nog materiaal genoeg om over enkele maanden aan het vinyl-experiment een vervolg te breien. ■ **WF**

demaand ▶

De provincie Vlaams-Brabant lanceert een oproep aan organisaties, verenigingen en openbare besturen voor het indienen van grensoverschrijdende uitwisselingsprojecten binnen de Europese Unie. ▶ CD&V **Vilvoorde** kent een ware exodus. De vier verkozenen nemen hun mandaat in de gemeenteraad niet op. ▶ Uit een telling van

het Vlaams Agentschap Natuur en Bos blijkt dat er tussen juni 2008 en juni 2012 liefst 202 dode dieren op de weg zijn teruggevonden in het Zoniënwoud, waarvan 123 reeën. ▶ Het gemeentebestuur van **Tervuren** sloot een akkoord met de kazerne Panquin om er honderd extra parkeerplaatsen te realiseren en een extra toegang

langs de Duisburgsesteenweg. ▶ De renovatie van het station van **Vilvoorde** wordt uitgesteld. ▶ Ondanks de crisis die zich de laatste maanden manifesteert op de nationale luchthaven kan Brussels Airport in **Zaventem** toch goede cijfers voorleggen voor het jaar 2012. Zo hebben bijna 19 miljoen passagiers het vliegtuig genomen, goed voor

cultuurcentra

een plaats. Cultuurcentrum Brussel, het netwerk van de 22 Brusselse centra, wil op die manier het aanbod toegankelijker maken. De bezoekers kunnen voortaan makkelijk hun weg vinden in de 40.000 activiteiten per jaar. Bedoeling is om op termijn ook meer te gaan samenwerken met de gemeenschapscentra in de Vlaamse Rand. 'Wij zijn alvast vragende partij', zegt Mark De Maeyer, centrumverant-

woordelijke van GC De Moelie in Linkebeek. 'De voorbije jaren hebben we al een paar keer samen gezeten, maar tot echt concrete projecten is het nog niet gekomen. Hopelijk kan dat in de toekomst, want zo'n samenwerking kan nuttig zijn voor beide partijen.' ■ TD

i Meer informatie op www.cultuurcentrumbrussel.be

Splitsing gerechtelijk arrondissement

ASSE Nu de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde een feit is, is ook de beslissing gevallen over de locatie van het nieuwe parket van Halle-Vilvoorde. De voorbije maanden waren nog drie kandidaat-gemeenten in de running: Halle, Vilvoorde en Asse. Uiteindelijk is het Asse geworden. 'Het was een moeilijke beslissing', licht staatssecretaris voor Institutionele Hervormingen Servais Verherstraeten (CD&V) toe. 'Maar ik denk dat het de juiste beslissing is omdat het voor de federale overheid en de belastingbetaler de goedkoopste optie is. Asse is goed gelegen en het geeft bovendien ook de kans om zo snel mogelijk magistraten naar daar te laten trekken.' Het nieuwe parket komt in het voormalige kantoor van de federale politie aan de Nerviërstraat. Het gebouw moet eerst nog wel een flinke opknapbeurt krijgen. Het nieuwe parket van Halle-Vilvoorde is een van de meest zichtbare resultaten van de splitsing van het gerechtelijk arrondissement Brussel-Halle-Vilvoor-

de. Het vroegere tweetalige parket voor heel BHV is nu opgedeeld in een tweetalig parket in Brussel en een ééntalig parket in Halle-Vilvoorde. Het nieuwe parket Halle-Vilvoorde zal voortaan zijn specifieke prioriteiten kunnen stellen. Dat zou moeten leiden tot een efficiënter vervolgingsbeleid. Het Nederlandstalige parket in Asse krijgt wel een aantal Franstalige magistraten vanuit Brussel toegewezen, zodat Franstalige verdachten in de Rand ook in hun eigen taal berecht kunnen worden. Her en der is wel al flink wat gemord in verband met de verdeling van het personeel. Het Nederlandstalige personeel in Brussel vreest namelijk dat het door de splitsing met minder werknemers meer werk zal moeten verrichten. Daarom zal er een werklasmeting worden uitgevoerd om na te gaan hoeveel magistraten er in elke rechtbank of parket nodig zijn. Staatssecretaris Verherstraeten maakt zich sterk dat er tegen 2014 genoeg magistraten en ander personeel zullen zijn. ■ TD

een stijging van 1 procent. ► De gevlogen vracht op Brussels Airport daalde met 3,3 procent van 475.000 ton naar 459.265 ton. ► Goed nieuws is dat Finnair Cargo aankondigde om in 2013 van Brussels Airport haar tweede Europese luchtvrachtbasis te maken. ► Het OCMW van Meise heeft speciale magneten uitgedeeld aan anders-

taligen die Nederlands leren of spreken. Het is een actie om anderstaligen duidelijk te maken dat de kennis van het Nederlands de beste weg is naar integratie en werk. ► De Sint-Martinuskerk van Meise is na veertien jaar eindelijk gerestaureerd. Kostprijs: bijna 1 miljoen euro. ► De Vlaamse Regering en de regering van de Franse

Gemeenschap keurden een samenwerkingsakkoord goed dat de overdracht van de Nationale Plantentuin van Meise naar de Vlaamse Gemeenschap regelt. ► De Tuinbouwvereniging Dilbeek wil naast de promotie van volkstuintjes dit jaar ook werk maken van een zogenaamde horoscoopboomgaard, waarbij je volgens je horoscoop aan

een bepaalde boomsoort wordt gelinkt. ► In 2015 zou de derde en laatste fase van de restauratie van het Kasteel van Beersel achter de rug moeten zijn. ► De werken op de Zoniënwoodlaan in Alsemberg gaan later van start dan gepland, omdat buurgemeente Sint-Genesius-Rode de Bosstraat niet wou openzetten als omlidingsweg. Er wordt

ZAVENTEM Vlaams minister voor Onroerend Erfgoed Geert Bourgeois (N-VA) kent een premie van bijna 467.000 euro toe voor de restauratie van het wagenhuis en de stallen van Kasteel Ter Meeren in Sterrebeek. 'De bouwheer wil het wagenhuis en de paardenstallen restaureren naar het beeld van 1865, toen ze pas gebouwd waren', zegt de minister. 'Daarbij worden ook het tuinpaviljoen, de ijskelder en de boogbrug gerestaureerd. Be-

Nieuwe cultuurzaal

ASSE De gemeente Asse mag voortaan pronken met een gloednieuwe cultuurzaal. De cultuurzaal Oud Gasthuis ligt op wandelafstand van het centrum. In Asse droomt men al 25 jaar van een nieuw cultuurcentrum en nu is het dus eindelijk zover. 'Nu beschikken we naast het oudere gedeelte van de site Oud Gasthuis met vergaderlokalen en kleine ruimtes ook over een ultramoderne zaal met 517 zitjes op een verplaatsbare tribune. De zaal heeft een zwevend podium, een scène met daglicht, energiezuinige luchtkoeling, zeer hoogstaande akoestiek en is opdeelbaar', vertelt directeur Dirk Bovijn. De cultuurzaal Oud Gasthuis is voortaan de vaste stek voor de officiële programmering van het cultuurcentrum Asse. Daardoor komt er in de oude cultuurzaal Den Horinck in Zellik plaats vrij voor het verenigingsleven en de seniorenactiviteiten. Het gemeentebestuur wil op termijn met het nieuwe CC opklimmen van het C- naar het B-statuut en zo meer subsidies krijgen. ■ TD

Burgemeesters en coalities in de Rand

VLAAMSE RAND De gemeenteraadsverkiezingen van oktober vorig jaar hebben in heel wat gemeenten van de Vlaamse Rand de politieke kaarten stevig door mekaar geschud. In de dertien niet-faciliteitengemeenten hebben de burgemeesters intussen de eed afgelegd. In Asse was dat Koen Van Elsen, wiens partij CD&V een coalitie vormt met Open VLD. In Beersel heeft CD&V-er Hugo Vandaele de fakkel overgenomen van Hugo Casaer. De christendemocraten besturen er de komende zes jaar samen met Open VLD en SPA-Groen. In Dilbeek werd de Open VLD van Stefaan Platteau buitenspel gezet. N-VA-er Willy Segers draagt er nu de sjerp en gaat in zee met SPA-Groen en CD&V-DNA. In Grimbergen blijft Marleen Mertens aan het roer. De CD&V gaat er scheep met Open VLD en Groen. Tim Vandenput is opnieuw burgemeester van Hoeilaart en nam de partij Pro Hoeilaart mee aan boord. In Machelen is Jean-Pierre De

Groef van SPA begonnen aan een nieuwe termijn als burgemeester. Het kartel SPA-Spirit-Groen en CD&V slaan er de handen in mekaar. Meise krijgt met Jos Emmerechts een nieuwe burgervader. Zijn CD&V vormt er een coalitie met N-VA. In Merchtem wordt de alleenheerschappij van Open VLD en burgemeester Eddie De Block verdergezet. In Overijse vormen het kartel Overijse2002-CD&V-N-VA met burgermeester Dirk Brankaer en Open VLD opnieuw een meerderheid. In Sint-Pieters-Leeuw staat de N-VA voortaan aan het roer met burgemeester Luc Deconinck. CD&V zit wel nog in de meerderheid. Ook Tervuren heeft met Jan Spooren een nieuwe N-VA-burgemeester. De partij heeft een bestuursakkoord gesloten met CD&V en Groen+. In Vilvoorde is de CD&V van de macht verdreven en draagt SPA-er Hans Bonte de komende zes jaar de sjerp. De socialisten vormden een coalitie met Groen, Open VLD en N-VA. In Zaventem

een alternatief plan uitgewerkt. ► De groep Colruyt wil in **Halle** zijn vleescentrale Vlevico uitbreiden op de industriezone Stropen. ► Vlaams minister van Wetenschap en Innovatie Ingrid Lieten (SPA) kent de komende vijf jaar een structurele subsidie van 96.000 euro per jaar

toe aan volkssterrenwacht Mira uit **Grimbergen**. ► In **Grimbergen** ijvert de nieuwe jeugdraad voor twee nieuwe jeugdhuizen, een in Grimbergen-centrum en een in deel-

gemeente Strombeek-Bever. ► De investeringen in een milieuprogramma met aandacht voor afvalpreventie, energie, natuur en mobiliteit, leveren **Overijse** een subsidiebedrag op van meer dan 70.000 euro. ► De sporthallen Diependal in **Tervuren** en De Steenberg in Moorsel krijgen een nieuw dak met speciale isolatie om de energiefac-

tuur te drukken. ► Het aantal raadscommissies in de provinciedraad van Vlaams-Brabant werd teruggebracht van 10 naar 8. ► Het Agentschap Wegen en Verkeer voert de komende maanden een structureel onderhoud uit van de Brusselsesteenweg (N290) in **Merchtem**. Er wordt veel verkeershinder verwacht. ► In de provincieraad van Vlaams-

doeling is het domein een passende herbestemming te geven als cultuurhotel, restaurant en seminarieruimte.' Het kasteeldomein Ter Meeren was oorspronkelijk een middeleeuwse burcht, strategisch ingeplant ter hoogte van enkele verbindingswegen. De bouwheer restaureerde al op eigen kosten de gevels en de daken van het kasteel. In 2011 kreeg hij een premie van 56.000 euro voor de restauratie van de torenspits. ■ TD

Dirk Volckaerts was negen jaar hoofdredacteur van het weekblad Brussel Deze Week. Momenteel werkt hij voor de Europese Commissie. Voor RandKrant schrijft hij afwisselend met Joris Hintjens, Fatima Ualgasi en Tom Serkeyn de column *mijngedacht*.

Het goede spoor?

maken Open VLD, SPA en CD&V deel uit van de meerderheid. Francis Vermeiren blijft nog drie jaar burgemeester, daarna neemt Lieve Wierinck het roer over. In de zes faciliteitengemeenten zijn de kandidaat-burgemeesters voorgedragen. Vlaams minister Geert Bourgeois (N-VA) moet nu beslissen over hun benoeming. In Drogenbos wil Alexis Calmeyn de sjerp opnieuw omgorden, in Linkebeek is dat Damien Thiéry. In Sint-Genesius-Rode wil Pierre Rolin zijn zus Myriam opvolgen. Véronique Caprasse wil in Kraainem de komende drie jaar burgemeester zijn en de sjerp daarna doorgeven aan Dorothée Cardon de Lichtbuer. In Wezembeek-Oppem wil François Van Hoobrouck nog een jaar aan het roer staan en daarna de fakkel doorgeven aan Frédéric Petit. In Wemmel is Walter Vansteenkiste aangeduid als waarnemend burgemeester. Daar is het nog wachten op een bestuursakkoord. ■ TD

Nu BHV eindelijk gesplitst is geraakt, is het opnieuw tijd om ons met ernstige zaken bezig te houden. Mobiliteit, bijvoorbeeld. Iedereen die regelmatig het traject Rand-Brussel en/of omgekeerd moet afleggen, kent het wel. Files, openbaar vervoer dat maar niet op elkaar afgestemd geraakt, vertragingen door werken die eigenlijk bedoeld zijn om het treinverkeer vlotter te doen verlopen, noem maar op. Het kan veel beter.

Het kan ook veel erger. Ik was nog student toen ik om wat bij te verdienen solliciteerde voor een studentenjob bij een instelling met verschillende vestigingen in en rond Brussel. Ik had rijbewijs noch voertuig in die tijd, zelfs geen fiets, maar dat deerde niet en men besloot na rijp beraad mij de functie van koerier te geven. Mijn taak bestond eruit om interne post van de vestiging in Elsene naar het filiaal in een afgelegen hoek van Sint-Genesius-Rode te vervoeren en vice versa. Tweemaal daags. Met het openbaar vervoer. Het heeft me zweet, tranen (van de kou) en ontelbare uren op de trein en in bushokjes gekost, kilometers te voet langs holle wegen plus een overnachting in een herberg voor verdwaalde reizigers, maar ze hebben hun post gehad, daar in Sint-Genesius-Rode.

Dat was eind de jaren tachtig, en sindsdien is er gelukkig veel gebeurd. Welke mooie mobiliteitsprogramma's hebben we al niet gehad? Het START-project, het RegioNet Brabant-Brussel, de Mobiliteitsvisie 2020, het Iris2-plan, het Vlaams Bovenlokaal Functioneel Fietsroutenetwerk, het Plan-MER/RO, en uiteraard het Plan der Plannen, het eeuwigdurende GEN. Veel mocht het tot nu toe niet baten. Elk nieuw acroniem dat uit de koker van Vlaamse, Vlaams-Brabantse, Brusselse of NMBS-verkeersdeskundigen ontsnapte, bleek een sein voor langere files te zijn.

Maar de kentering is op komst! Zien we daar aan de horizon niet het Fiets-GEN van de minis-

ters Crevits (Vlaanderen) en Grouwels (Brussel) glore, het plan dat Brussel en de Rand fietspadgewijs met elkaar moet verbinden zodat Frank Deboosere niet meer helemaal alleen per fiets van en naar Brussel moet pendelen? Zien we daar geen stemmen opgaan om tramlijnen vanuit Brussel tot in de Rand door te trekken? Van Simonis naar Wemmel, van Meiser en Woluwe naar Brussels Airport, van Weststation naar Dilbeek.

Kijk, dit vind ik nu eens sympathiek. Het is namelijk exact hetzelfde idee dat onze voorvaders op het einde van de 19e eeuw hadden: trams vanuit de Rand naar Brussel. De Société Générale de Chemins de Fer Economiques ontwierp al vanaf 1898 tramlijnen tussen onder meer Asse en Brussel, om er decennia lang de zogenaamde 'chocoladen tram' te laten rijden, naar de diepbruine kleur van de rijtuigen. Vóór 1899 exploiteerde de Société anonyme du Chemin de Fer à Voie Etroite de Bruxelles à Ixelles-Boendael twee tramlijnen tussen het Flageyplein en respectievelijk Haacht en Vosseme. Van deze 'boerentrans' was bekend dat er niet alleen reizigers, maar ook pluimvee en zelfs geiten mee vervoerd werden. Al deze buurttrams zijn verdwenen, van hun troon gestoten door koning auto, of – in het geval van wijlen tram 58 naar Vilvoorde – omdat Vlaamse politici vonden dat mensen niet langer ongestraft per tram het Brussels Gewest mochten verlaten. De kans is groot dat straks opnieuw trams het straat- en dorpsbeeld van de Rand zullen sieren. Maar diepbruin zou ik ze toch niet meer schilderen. Dat willen we onze politici niet aandoen, met nog eens een moeder van alle verkiezingen voor de deur.

TEKST Dirk Volckaerts ■ FOTO Filip Claessens

Brabant werd SPA-fractievoorzitster Martine Lemonnier uit Halle samen met drie andere provincie-mandatarissen benoemd tot Ridder in de Leopoldsorde omdat ze minstens vijftien jaar in de provincieraad zetelen. ► In **Relegem** wordt het aanbod van de uitleendienst van de provincie Vlaams-Brabant uitgebreid met veiligheidsmateriaal. ■ JH

i **Reacties?** Mail naar randkrant@derand.be

Moeder Marleen wuift haar voetballerszoon François Sterchele uit, zangeres Natalia bedwingt de tranen om haar vader, journalist Bart Schols getuigt over de zelfmoord van zijn moeder. In zijn boek *They'll never walk alone* tekent journalist Stijn Vanderhaeghe 25 aangrijpende verhalen op over verlies.

TEKST Johan De Crom ■ FOTO Filip Claessens

Hij luistert en noteert vooral, zelf knipt hij hooguit de erehaag wat bij. 'Ik ben verbaasd dat de nabestaanden zo open zijn. Ik denk niet dat ik dat zelf zou kunnen.'

Stijn Vanderhaeghe woont met zijn vriendin Katrien en hun dochtertje Zsa Zsa in Itterbeek, in een kalme woonwijk, waar slager noch kruidenier te bekennen vallen. Op deze landelijke wegen is het rustig vertoeven, op de hoek van de straat een kapelletje met Mariabeeld.

Die contemplatie en sereniteit kan de 35-jarige journalist gebruiken. Sinds mei 2009 tekent hij voor het magazine Menzo getuigenissen op over verlies, verdriet en rouw. Die interviews kruipen stevig onder het vel. Dit is geen bandwerk, geen waan van de dag. Emotionele sloperij, dat wel. Dan doet het

Als rouw

deugd diep in eigen tuin te kunnen turen, je dochter over het hoofd te aaien, grassprietten langs je tenen te voelen, mist over een weiland te proeven. 'Pleasant zijn die interviews eigenlijk niet, nee. Er komen meestal hevige gevoelens los, je stoot op onverwachte, aangrijpende zaken. Ik ontzie ze soms echt', geeft Stijn toe. En hij vermant zich meteen: 'Voor mij is het natuurlijk niets in vergelijking met de mensen die ik interview. Soms ben ik dat na twee, drie dagen weer vergeten. En misschien is net dat verkeerd, misschien moeten we langer bij rouw stilstaan.'

Eresaluut

De vele getuigenissen die Stijn Vanderhaeghe verzamelde, bundelde uitgeverij Lido onlangs tot het boek *They'll never walk alone*. Die titel verwijst naar de beroemde voetbalhymne en dat is niet toevallig. Menzo beperkte zich een tijd lang tot sport en lifestyle, later werd de inhoud verbreed. Daarom laat Vanderhaeghe vooral sportfiguren aan het woord, maar je leest ook prachtige odes aan Bobbejaan Schoepen, Wim De Craene en André Hazes. Zangeres Natalia, tv-kok Piet Huysentruyt en acteur Marc Van Eeghem eren dan weer hun vader.

They'll never walk alone is voluit geschreven. Je leest geen vragen van de journalist, maar een doorlopend verhaal van nabestaanden. Geen paparazziwerk, geen zoektocht naar smeulige details. De waardigheid en rust straalt af van de vaal roze cover met sobere vliedertekening van vormgeefster Veerle Verbruggen. De afbeelding is gedrukt met zwavelinkt zodat je er een lucifer op kunt aanstrijken. Om een kaars te branden voor je dierbare. Binnenin hier en daar slechts een zwart-witfoto. 'Het moest een eerbetoon worden aan de overledenen. Zo heb ik het aan de nabestaanden gecommuniceerd. Zij mochten hun dierbare op een ereschavot plaatsen en uitwuiwen', vertelt Stijn.

Verwerking

De calvarietocht van Stijn Vanderhaeghe had voor de nabestaanden gunstige neveneffecten waaraan de journalist zich niet meteen

Stijn Vanderhaeghe bundelt getuigenissen over verlies ruimte krijgt

verwacht had. 'Sabine De Winne, de vrouw van topvolleyballer Jo Baetens uit Lennik, die in 1993 overleed, was heel blij dat haar man na al die tijd nog eens onder de aandacht kwam. David Destorme, middenvelder bij KV Mechelen, noemde het interview de mooiste herinnering aan zijn broer Serge.'

'De interviews waren louterend voor de getuigen. Velen zeiden hun hart nog eens te kunnen ophalen, want hun eigen omgeving spreekt hen vaak niet meer over dat verlies aan. Natalia zei heel treffend: 'Ik kan soms drie dagen het huis niet uit van verdriet, maar dat kan ik niet tonen. De fans hebben daar geen boodschap aan, die willen een handtekening'. En Piet Huysentruyt bekende: 'Ik ken u van haar noch pluim, maar het doet me goed nog eens over mijn vader te praten'

Mensen kunnen niet goed omgaan met de dood, ze weten zich geen houding aan te

'Enerzijds heb ik wel respect voor de moed die zo'n daad vergt, maar anderzijds vind ik hem evengoed een dikke klootzak.'

(Swat Van der Elst, ex-Rode Duivel, verloor zijn zoon Kevin door zelfmoord)

nemen tegenover de nabestaanden, maakt Stijn op uit de gesprekken. 'Sabine De Winne antwoordde een keer heel eerlijk op de vraag 'hoe is het?' met 'het gaat me niet af, ik heb het moeilijk'. Wel, de persoon die de vraag stelde, haastte zich weg. Sindsdien zegt Sabine maar gewoon dat het goed gaat.'

'De samenleving raast ook gewoon voort. Tijdens de eerste jaren van de Memorial Van Damme mochten vader en broer Van Damme de medailles uitreiken voor de nummers die Ivo altijd liep, maar dat ritueel is na een paar jaar afgeschaft. Dirk Van Damme heeft het

daar moeilijk mee. Hij vindt dat de Memorial te weinig met zijn broer te maken heeft.'

Zelfmoord

Een van de meest beklijvende verhalen uit het boek is ongetwijfeld dat van journalist Bart Schols van het Radio 1-programma *Vandaag*. Op dertienjarige leeftijd verloor hij zijn moeder, die van een brug in de Demer sprong, en is auteur van het boek *Zelfmoord in Vlaanderen*, waarin bekende Vlamingen op hun beurt hun getuigenis brengen over het gemis van een dierbare. Het aangrijpende aan Schols' relaas is de schoonheid waarmee hij over zijn moeder spreekt, in combinatie met de vragen die hem blijven achtervolgen. Hij gaat sterk door het leven en heeft het verlies verwerkt, maar bij momenten welt er verdriet op en dat laat hij toe. 'Ik heb altijd gevreesd dat ik door de zelfmoord van mijn moeder een emotioneel pantser rond me had gebouwd en dat blijkt dan niet zo te zijn', zegt Schols daar heel eerlijk over.

Schols' getuigenis greep ook Stijn Vanderhaeghe naar de keel. 'Bart had een oude brasserie langs de Demer voorgesteld om elkaar te ontmoeten. We hebben elkaar nog maar net gegroet als hij zegt: 'Kijk, daar vijftig meter verder hebben ze mijn moeder in de rivier gevonden: Ik was stomverbaasd dat hij op die plek kon afspreken. 'Nee, dat is lang geleden, dat doet mij niets meer', zei hij. Daar ben je even niet goed van.'

'Bart vertelde ook dat hij in zijn jeugd de oneindige drang had om uit te blinken in een sport. Als hij een hoog niveau bereikt had, wilde hij weer van sport veranderen. Hij denkt dat hij dat deed om tegen zijn moeder te kunnen zeggen: 'zie je wel dat ik de moeite waard ben' en 'zie je wel dat ik het overleef'. Hij heeft toch sterk het gevoel dat zijn moeder tegen hem heeft gezegd: 'trek uw plan!'

Gekraakt

In zijn beklemmende portrettenreeks moest Stijn Vanderhaeghe zich telkens weer emotioneel open stellen. Zich ertegen wapenen kon hij niet. 'Dan sluit je jezelf af en kom je niet tot

een diepgaand gesprek. Je bent het aan jezelf verplicht je kwetsbaar op te stellen', zegt Stijn. Er zijn vele momenten die hem bijblijven, maar dit maakte toch de meeste indruk: 'Sabine De Winne vertelde dat Jo Baetens een hartaanval had gekregen terwijl zijn dochtertje naast hem lag. Dat meisje was toen zo oud als mijn eigen dochtertje op het moment van het interview. Toen had ik het echt moeilijk, temeer omdat die dochter er bij het interview bij zat. Als een situatie dichtbij en herkenbaar wordt, dan is het echt lastig.' Stijn laat zijn woorden even neerdalen. Denkt na. Zegt dan: 'Ik ben ervan geschrokken hoe open mensen zijn. Daar sta ik van versteld. Ik denk niet dat ik het zelf zou kunnen.'

i Stijn Vanderhaeghe, *They'll never walk alone*, Lido, 176 p.

FR Réservez une place au deuil

Dans son ouvrage *They'll never walk alone*, le journaliste Stijn Vanderhaeghe d'Itterbeek propose 25 récits touchants sur la perte. Depuis mai 2009, il présente des témoignages sur la perte, le chagrin et le deuil dans le magazine Menzo. Ces interviews sont particulièrement poignants. Ce n'est pas un travail de routine, pas la vie de tous les jours. Il est question d'une réelle mise en question émotionnelle. 'En réalité, ces interviews ne sont pas vraiment une partie de plaisir. Le plus souvent, des sentiments très forts sont exprimés, on est confronté à des situations inattendues, prenantes. Parfois, je dois vraiment ménager les gens. Je suis surpris de l'esprit d'ouverture des proches, je ne pense pas être capable de le faire moi-même.' Il arrive que les entrevues aient un effet purificateur, elles apportent une certaine consolation et sont toujours poignantes. Ou comme le dit le célèbre cuisinier Piet Huysentruyt: 'Je ne vous connais ni d'Eve, ni d'Adam, mais cela me fait du bien de parler encore une fois de mon père.'

400 km fietsroutes tussen Vlaamse Rand en Brussel

Fietsers krijgen rode loper

Met de fiets van de Rand naar Brussel rijden, hoeft binnen afzienbare tijd niet langer een aanslag op lijf en leden te zijn. Tegen 2025 zou het Fiets-GEN klaar moeten zijn, een netwerk van 400 km fietsroutes om efficiënt en comfortabel vanuit de Vlaamse Rand in Brussel te geraken. En omgekeerd.

TEKST Johan De Crom ■ FOTO Filip Claessens

Hierover hebben de Brusselse en Vlaamse ministers van Mobiliteit Brigitte Grouwels (CD&V) en Hilde Crevits (CD&V) eind vorig jaar een akkoord bereikt. Al dit jaar gaan de spades de grond in. De toestand is duidelijk: er zijn te weinig fietspaden en als ze er al zijn, zijn ze dikwijls in (erg) slechte staat en slecht onderhouden, vlotte verbindingen en aansluitingen tussen Rand en Brussel bestaan er veelal niet. Dat alles zal nu dus aangepakt worden, al wordt het met de vooropgestelde termijn nog wel geduld oefenen.

Het Vlaams Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de provincie Vlaams-Brabant

hebben nu dus een gezamenlijk Fiets-GEN uitgetekend, een gewestelijk expresnet voor de fiets dat 400 km fietsroutes omvat, waarvan 205 km in de Vlaamse Rand en 193 km op Brussels grondgebied. Het Fiets-GEN moet rond zijn tegen 2025. Vandaag is volgens het kabinet van Brussels minister van Mobiliteit Brigitte Grouwels 15 procent van die routes af, geheel volgens de kwaliteitsnormen (volgens de Fietsersbond is 15 procent aangelegd, maar slechts 5 procent in goede staat). De helft van het Fiets-GEN zal overlappen met de al bestaande Gewestelijke Fietsroutes (GFR) en het Bovenlokaal Functioneel Fietsroutenetwerk (BFF).

FR Les cyclistes auront leur tapis rouge

Se rendre à vélo du Rand à Bruxelles ne sera bientôt plus un calvaire. Le Fiets-GEN, un réseau de 400 km de pistes cyclables, devrait être prêt pour 2025 afin de rejoindre Bruxelles depuis le Rand dans des conditions d'efficacité et de confort. Et aussi dans la direction opposée. Un accord a été conclu fin de l'année passée entre les ministres bruxellois et flamand de la Mobilité, Brigitte

Grouwels (CD&V) et Hilde Crevits (CD&V). La situation est claire: il n'y a pas assez de pistes cyclables et quand il y en a, elles sont souvent en (très) mauvais état et mal entretenues, des liaisons et des correspondances faciles entre le Rand et Bruxelles ne sont pas légion. On va enfin y remédier, bien qu'il faudra encore faire preuve de patience, compte tenu des délais de réalisation.

Er zullen samenwerkingsprotocollen worden opgesteld met Infrabel, De Lijn, VLM (Vlaamse Landmaatschappij), Brussels Airport, Waterwegen en Zeekanaal, Agentschap Natuur & Bos en de Haven van Brussel en de betrokken gemeenten worden actief ingeschakeld.

Vijftien routes

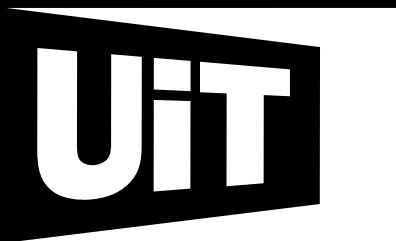
'De komende jaren geven we prioriteit aan vijftien hoofdfietsroutes (zie plan op onze website www.randkrant.be). Het gaat om routes waarmee we veel fietsers bereiken en waarvoor relatief weinig aanpassingen nodig zijn', zegt Philippe Vanstapel, persverantwoordelijke van Brussels minister Brigitte Grouwels. 'We overleggen met de Vlaamse overheid in welke volgorde we de routes zullen afwerken. Intussen werken we, binnen het Brussels regeerakkoord, de 19 gewestelijke fietsroutes op Brussels grondgebied verder af. In 2013 gaat in ons gewest ook opnieuw 11 miljoen euro naar de verbetering van de fietsinfrastructuur.' De woordvoerder verwijst onder meer naar de werkzaamheden in de Britse Tweedelegerlaan in Vorst, die de aansluiting met Sint-Pieters-Leeuw maakt.

Aan het Fiets-GEN dragen de drie partners in gelijke mate bij, voor een totaal geraamd bedrag van 120 tot 150 miljoen euro, of een jaarlijkse inspanning van ongeveer 10 miljoen euro. 'Het is absoluut noodzakelijk om meer mensen uit hun wagen en op de fiets te krijgen. De files zorgen voor een rem op de economische ontwikkeling van deze regio en dat zal er met de sterke bevolkingsaan groei niet op verbeteren', stelt Vanstapel. 'In Brussel willen wij het aandeel van de fiets in het verkeer opvoeren tot 20 procent tegen 2020.' In Brussel en de Vlaamse Rand worden vandaag maar 4 procent van de verplaatsingen met de fiets gedaan, terwijl de helft van die verplaatsingen tot 5 km en 71 procent tot 15 km beperkt blijft.

Wie neemt de leiding?

De Fietsersbond is tevreden met de plannen voor het Fiets-GEN, waarover de organisatie ook geconsulteerd werd, maar blijft met één grote vraag zitten: wie neemt de leiding van dit project? 'Wij vragen ons af wie de trekker wordt', zegt Roel De Cleen van de Fietsersbond. 'Er zijn twee gewesten, een provincie en vele gemeenten bij betrokken, maar niemand is belast met de leiding. We vrezen dat daardoor de nodige werken niet of niet tijdig uitgevoerd zullen komen. Een task force zou hier nuttig zijn. Dit zou een uitdaging kunnen zijn voor een Brussels Metropolitan Area, maar die zie ik niet meteen gerealiseerd worden. Toch zou er best een bovengewestelijke coördinatie komen. Misschien kan de provincie Vlaams-Brabant hierin een rol spelen?'

AGENDA
FEBRUARI
2013

in de Rand

Reconstructie van een revolutie

THEATER

'De vette jaren zijn voorbij', benadrukt **Stef Aerts** van het Antwerpse theatercollectief **Skagen**.

De pletwals van de wereldwijde bankencrisis heeft ons consumptiegedrag door elkaar geschud. De catastrofe werd al lang geleden voorspeld en was, volgens de dissidenten en de afvalligen van het huidige economische systeem, onvermijdelijk. **Clara Van den Broek, Valentijn Dhaenens, Korneel Hamers, Laurence Roothoof**t en **Mathijs Scheepers** onderzoeken hoe dertig jaar geleden in ons land een revolutie ontkiemde die de uitwassen van het kapitalisme aanklaagde. Zij bestuderen zoveel mogelijk documenten over de CCC (Cellules Communistes Combattantes). Hun docudrama vangt aan bij de vrijlating van Pierre Carette, die verklaarde dat hij nog steeds achter zijn vroegere overtuigingen staat. Zijn opvattingen botsen bij vriend en vijand op veel weerstand. Het theaterstuk mondt uit in een heftige discussie over de voor- en nadelen van een politieke omwenteling. Skagen is genoemd naar de noordelijkste plaats van Denemarken. De oprichters van het collectief studeerden samen af aan de acteursopleiding van Dora Van der Groen in Antwerpen. ■ LD

ZA · 9 FEB · 20.30

CCC, de vette jaren zijn voorbij

Skagen

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

© BOB WILLOUGHBY

Hommage aan Chet Baker

MU
ZIEK

Gitarist **Philip Catherine**, trompettist **Bert Joris** en contrabasspeler **Philippe Aerts** laten de rijk geschakeerde cool jazz van Chet Baker (1929-1988) herleven. Chet Bakers muzikale loopbaan begon bij het kerkkoor. Daar ontkiemde zijn rustgevende, relaxerende zangstijl, die gecombineerd en afgewisseld met de legendarische trompet, zijn handelsmerk zou worden. Zijn vader had hem eerst een trombone aangeraden, maar omdat dit instrument voor de jonge Chet te groot uitviel, schakelde hij over op de trompet. Hoewel hij zich nooit in de notenleer had verdiept omdat hij op het gehoor speelde, deelde hij na zijn vertrek uit het leger het podium met Charlie (Bird) Parker. Hij werd lid van het Gerry Mulligan Quartet, waarmee hij zijn eerste hit *My funny Valentine* scoorde. Drugs deden hem in de gevangenis belanden. Toen hij vrij kwam, werd hij opnieuw een gevierde muzikant, maar lichamelijk en geestelijk

ging hij aan zijn verslaving ten onder. Nadat bij een caféruzie zijn tanden waren vernield, was hij aangewezen op een kunstgebit. Om zuiver muziek te kunnen spelen moest hij zijn lipbewegingen aanpassen. Vanaf 1978 was hij vooral in Europa actief. Hij vormde onder meer een kwartet met Philip Catherine, pianist Phil Markowitz en bassist Jean-Louis Rassinousse. Op 13 mei 1988 werd hij dood aangetroffen op het trottoir van het Prins Hendrik Hotel op de Amsterdamse Zeedijk. In zijn kamer werd een grote dosis heroïne en cocaïne gevonden. Toch zou zijn overlijden volgens insiders een ongeluk geweest zijn. Om de stelling te bekrachtigen, werd een gedenkplaat aangebracht, waarop is vermeld dat hij per ongeluk uit het hotelraam viel. ■ LD

DO · 7 FEB · 20.30

A tribute to Chet

Philip Catherine, Bert Joris & Philippe Aerts
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Zuivere tranen,

DA
NS

Doemdenkers krijgen
lik op stuk
van **Thierry Smits** (50). Ter-
wijl onheilspropheten ons al-
leen maar angst inboezemen
voor de toekomst, is de Lim-
burgse choreograaf hoopvol
gestemd.

In *Clear Tears/Troubled Waters* verpakt hij op een subtiel manier zijn optimistische boodschap. De welvaart, waaraan we gewend zijn, kan door de voortslepende economische crisis niet langer worden gegarandeerd. Maar als de huidige problemen uitmonden op een wereldwijde omwenteling op sociaal en ecologisch vlak, zou dat volgens hem, ook de hele mensheid ten goede kunnen komen. De zeven dansers van **Compagnie Thor** gaan een verbond aan met **Steven Brown** en **Blaine Reininger**, twee muzikanten van de mythische avantgardeband *Tuxedomoon*, en met **Maxime Bodson**. Akoestische en elektronische muziek worden met elkaar vermengd.

'Aanvankelijk worden de personages, zoals bij de Portugese fado, nog overmand door weemoed en nostalgie', licht Thierry Smits toe. 'Zij gaan gebukt onder een groot verlies en weten niet waar ze terecht zullen komen. De negen opgehangen, witte zuilen verwijzen naar aardse schatten, die we verliezen zoals de ijskappen

De toestand in Rusland

VOR
MING

Kan Rusland anno 2013 nog steeds een grootmacht worden genoemd? Hoe dictatoriaal of democratisch gedragen de leiders zich? Is de welvaart sinds het uiteenvallen van de Sovjet-Unie toegenomen of volledig in elkaar gestuikt? Journalisten Jan Balliauw en Stefan Blommaert trokken op onderzoek uit. De eerste studeerde rechten in Antwerpen en Gent. Tijdens zijn verblijf in Moskou maakte hij de laatste dagen van de perestroika en de staatsgreep tegen Gorbatsjov mee. Stefan Blommaert studeerde hedendaagse geschiedenis. Ook hij rapporteerde geregeld voor het VRT-nieuws over de toestand in

Rusland. Hun Canvas-serie *Back to the USSR* was zo succesvol dat ze besloten om er ook een reeks conferenties aan toe te voegen. Na afloop van de televisiereeks is er immers nog veel gebeurd. De veroordeling van Pussy Riot en de strafvermindering van sommige leden past, volgens hen, bijvoorbeeld volledig in de huidige politiek. ■ LD

WO · 6 FEB · 20.00

Back in the USSR

Jan Balliauw en Stefan Blommaert
Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

troebel water

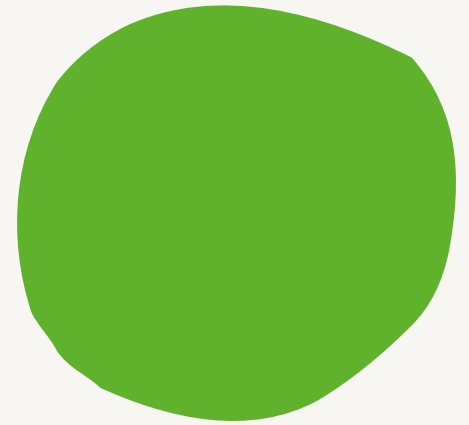
en het Amazone regenwoud. In het tweede deel worden de buizen zoals mikado stokjes herschikt tot een nieuwe structuur, die een andere wereld in opbouw symboliseert. Als de ruimte uiteindelijk helemaal open is, ontstaat een nieuwe dansvorm die enkel via samenwerking gerealiseerd kan worden.'

In het begin dragen de dansers zwarte pakken die later vervuild worden voor koningsblauwe kostuums. Tijdens de beginfase draagt de muziek de voorstelling, maar gaandeweg bezorgt ze de dansers stevige impulsen en krijgt ze een stuwend karakter. 'Mijn choreografieën zijn in de loop der jaren alsmat complexer geworden', bevestigt Thierry Smits. 'Omdat ik steeds een beroep doe op technisch vaardige dansers kan telkens een nieuwe, verrassende dynamiek worden opgebouwd. Het cynisme en het nihilisme winnen steeds meer veld in de hedendaagse kunsten, zeker in het theater en de dans. Dat het volkomen misloopt met de huidige bescha-

ving wordt in de meest uiteenlopende artistieke vormen en toonaarden duidelijk gemaakt. Met Compagnie Thor willen we een stap verder gaan en ook mogelijke antwoorden of oplossingen aanreiken. Dansen is niet alleen goed voor het lichaam, maar ook voor het brein. Dat ondervinden zowel de uitvoerders als de toeschouwers. Wie ons parcours volgt, transformeert en wordt misschien wel een ander mens.'

De zuilen of buizen, die in de aanloopfase nog het speelveld inpalmden, vormen tijdens de finale een toneelhemel die voorlopig verbergt wat we mogen verwachten. Zodra zijn tranen zijn opgedroogd kijkt Thierry Smits met bonzend hart de toekomst tegemoet. Kan het noodlot dan toch worden afgewend? ■ LUDO DOSOGNE

ZA · 16 FEB · 20.15
Clear tears/Troubled waters
 Compagnie Thor
 Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Met de r van errrrrrrwt

Endewolf is een vrij nieuw theatergezelschap uit Brussel, dat in 2010 een mooi debuut maakte met de kindervoorstelling *Grrrrrrr*. Die *Grrrrrrr* – met zeven r'tjes netjes op een rij – verwees naar het gegrom van de wolf, die het in deze komische en licht baldadige voorstelling grondig beu is om nog maar eens zijn rol van boosdoener te spelen in dat eeuwige sprookje van Roodkapje.

Na het meer filosofische *Nachtgedachten* vorig jaar, pakt Endewolf dit jaar opnieuw uit met een voorstelling met zeven r'en. *Gerrrrrrrda* is een verhaal over een eenzame erwten. Een apart geval dus, want om het met de makers van de voorstelling te zeggen: 'Normaal gezien zijn erwten nooit eenzaam, erwten zijn eerder groepsgroenten! Je zegt wel: vanavond eet ik een komkommer. Je zegt ook: vanavond eet ik een bloemkool. Maar je zegt nooit: vanavond eet ik één erwten'.

Gerrrrrrrda gaat dus over eenzaamheid, maar ook over verveling, en over dat curieuze maar aangename verschijnsel dat vriendschap heet. Want de ontmoeting met groentetherapeut Willy de wortel zet een en ander in gang.

We voelen al aan onze broccoli dat Endewolf ook van deze ingrediënten weer een heerlijk slaatje zal weten te slaan. ■ MB

WO · 13 FEB · 15.00
Gerrrrrrrda (+4j)
 Endewolf
 Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Vrouwentrio verheerlijkt erotiek

in de Valentijnsshow van **Ann Ceurvels**, **Ianka Fleerackers** en **Tania Poppe**. Madame Moi, Madame Non en Madame Plus, zoals zij zich voor de gelegenheid noemen, verdiepen zich in de uitgebreide erotische literatuur en willen daar de literaire fijnproevers van laten meegenieten. Ze hadden geen zin om de verleidelijke, ophitsende, gewaagde of provocerende teksten uit het hoofd te leren. Dat zou hun pikante inhoud alleen maar ontkrachten. Als de personages hun lusten niet meer kunnen bedwingen, gaat het er soms wild aan toe. De drie dames hebben echter allesbehalve gelijkaardige fantasieën. Wat de ene als een grappig liefdesspel ervaart, wordt door de ander als weerzinwekkende porno afgedaan. **Tim Visterin** en **Dries Verhaert** zorgen voor mannelijk tegenwicht in de muziek. ■ LD

Moi non plus
 Ann Ceurvels, Ianka Fleerackers & Tania Poppe
ZA · 16 FEB · 20.30
 Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59
DO · 21 FEB · 20.00
 Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

THEATER

Het suggestief gekreun van Serge Gainsbourg en Jane Birkin op de sixties-plaat *Je t'aime moi non plus* klinkt ook door

Tuin op gevel

SINT-JOOST-TEN-NODE In de wat triest en grijs uitziende Dwarsstraat in Sint-Joost-ten-Node trekt één gevel de aandacht. Het lijkt wel of er een tuin op de gevel staat en dat is ook zo. In de winter groeien er winterplanten, daarna is het de beurt aan de lente- en zomerbloeiërs en vliegen bijen af en aan. De bouwheer van de woning is buurt dokter en draagt zijn wijk een warm hart toe. Bij de verbouwing wilde hij een beetje geluk geven aan iedereen. 'Als we nu eens een tuin op de gevel maakten!' Niet vanzelfsprekend, maar zo gebeurde het. Over de verdiepingen werd op de gevel een grid gemonteerd met een moslaag met aangepaste plantensoorten. De gevel brengt leven en groen in de straat. Vanuit ecologisch standpunt werden voor de verbouwing enkel duurzame materialen en technieken gebruikt. Door de plaatsing van een zonneboiler, spaarlampen, een condensatieketel en door regenwaterrecuperatie heeft de woning een laag energieverbruik. Er werd ook gekozen voor duurzame, niet-giftige en makkelijk te recyclen materialen. Vanuit zijn sociale bewogenheid besloot de bouwheer om in zijn woning, te groot voor zichzelf, twee appartementen en een duplex te maken en deze te verhuren aan de sociale huisvestingsdienst. Zo krijgen buurtbewoners die het financieel moeilijker hebben de kans om in een frisse, energiezuinige woning te wonen. Extravagant of gewoonweg menselijk? Heel deze verbouwing is een voorbeeld van hoe wonen sociaal, duurzaam en letterlijk groen kan zijn. • TDW

Danse macabre

HU
MOR

Met hun humoristische acts veroveren de **Ashton Brothers** moeiteloos de harten van het publiek. Voor hun vierde show *Treasures* gingen **Joost Spijkers, Friso Van Vemde, Pepijn Gunneweg** en **Pim Mude** op schattenjacht. Ze hernemen de meest hilarische taferelen uit hun shows *Ballyhoo*, *Charlatans* en *De tragiek van de onderman*. Ze zijn druk in de weer met stellingen, touwen en kettingen. Spektakel verzekerd! Een zwart doek verdeelt het speelveld in verschillende compartimenten zodat tijdens de decorwissels

het dynamische karakter van de voorstelling niet wordt teniet gedaan. De lijkistenchoreografie drukt ons meteen met de neus op de werkelijkheid. We kunnen de dood niet ontlopen, maar er wel eens goed mee lachen. De *danse macabre* is zo aanstekelijk dat we onze uiteindelijke lotsbestemming relativeren. Een kerel beklimt een ladder met zijn tanden. Hoog in de lucht graait een man vergeefs naar een rol toiletpapier, die hij dringend nodig heeft. De goocheltrucs van een jongleur, die treurt om het verlies van zijn vrouw, schijnen maar niet te lukken.

Guernica

© ROBERT CAPA

Joost Spijkers tapdant vrolijk de sir-taki op een doods-kist. Met zijn kompanen brabbelt hij een vreemd taaltje, waarin woorden uit zowat alle Europese talen zijn verwerkt. ■ LD

Treasures

Ashton Brothers

VR · 1 FEB · 20.30

Zellik, CC Asse,

02 466 78 21

WO · 6 FEB · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

Spinnen spannen hun web

EX
PO

Het Museum van Afrika in Tervuren bezit waarschijnlijk de grootste

collectie Afrikaanse spinnen. De wetenschappers van het instituut hebben al meer dan 500 soorten beschreven. Wie zich wil informeren over de karakteristieke van dit gluiperig diertje mag de tijdelijke, uit Polen afkomstige tentoonstelling *Fascinerende wereld der spinnen* niet missen. De expositie is zowel bedoeld voor de nieuwsgierige leek als de spindeskundige. Als je aan spinnenfobie lijdt, hoef je niet weg te blijven, maar krijg je de kans om ervan te genezen. Spinnen bevolken al vierhonderd miljoen jaren onze aarde. Hun achterlijf is soepel zodat het kan uitzetten als ze zich voeden. De rest is hard als een pantser. Opmerkelijk zijn de krulhaarspin en de roodknievogelspin. Berucht is de zwarte weduwe. Er zouden niet minder dan 42.000 soorten webspinnen bestaan, waarvan het aantal nog voortdurend groeit, vooral in de tropische wouden. Ook schorpioenen behoren tot de spinachtigen. Zij zijn enkel 's nachts actief. ■ LD

TOT 31 MAA

Spannende spinnen!

Tervuren,

Koninklijk museum voor Midden-Afrika,

02 769 52 11

in Vlaanderen

MU
ZIEK

Nadat het leger van Franco en het Duitse Condor Legioen het Baskische plaatsje Guernica hadden gebombardeerd, vereeuwigde Picasso de gebeurtenis op een pamflettair schilderij vol monsterlijke figuren. Het werd het beroemdste werk van de surrealistische beweging.

De bewogen periode van de Spaanse burgeroorlog (1936-1939) wordt dit seizoen ook door kunstenaars uit onze streken met een multimediale podiumproductie in de verf gezet. Ze doopten hun project *Vlernika*. Het woord is een samentrekking van Vlaanderen en Guernica. Toen in 1936 de Spaanse burgeroorlog uitbrak werden in Gent meer dan tweehonderd Baskische kinderen opgevangen, die uit veiligheids-overwegingen door hun ouders naar ons land waren gestuurd. Een aantal van hen keerde later terug, anderen besloten om hier te blijven. In opdracht van Trefpunt (ook organisator van de Gentse Feesten) pakken componist **Dick Van der Harst**, cineast **Fabio Wuytack** en scenario-schrijver **Brecht Vanmeirhaeghe** uit met een multimediaal herdenkingsconcert.

Wuytack trok met zijn camera op verkenning in de Spaanse wijk. Hij mixte de nieuwe opnames met archiefmateriaal van de Filмотека Vasca (Baskische filмотека).

Dick Van der Harst combineert, net als bij LOD waar hij artist in residence is, verschillende muziekgenres en stijlen. Zelf speelt hij doedelzak en bandoneon. Hij wordt omringd door een tiental Vlaamse muzikanten. Zij krijgen versterking van twee Baskische txalapartaspelers. Met hun slagwerkinstrument, dat bestaat uit lange houten planken, waarop met houten sta-

ven wordt gehamerd, kunnen ze onder meer de geluiden van een galopperend paard imiteren. Ooit vervulde het instrument dezelfde functie als kerkklokken. Het riep de gelovigen op om naar een liturgische dienst te komen.

De Baskische folkzangeres **Maddi Oihenart** brengt zowel solo als met een begeleidend vrouwen trio een selectie liederen, die een hommage zijn aan het herdersleven. Zij specialiseerde zich in de zangstijl van Frans Baskenland. Scenarist Brecht Vanmeirhaeghe is in de internationale filmwereld geen onbekende. Met zijn kortfilm *Beyond Borders* viel hij al verschillende keren in de prijzen. Ook daar gaat de aandacht uit naar allochtonen die hun land zijn ontvlucht en in ons land een beter leven trachten op te bouwen. Maar in tegenstelling tot de Baskische vluchtelingen uit de Spaanse burgeroorlog slagen de Irakese Al Amin, Elena uit Oezbekistan en Mohammed uit Marokko daar niet altijd in. *Vlernika* opent onverwacht met een rockriff. De blazers en slagwerkers verhogen het dramatisch karakter van de filmbeelden. ■ LUDO

DOSOGNE

ZA · 9 FEB · 20.30

Los niños de la guerra

Vlernika

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

Spijtig, spijtig, spijtig

THEATER

'Voilà, hier ben ik!', zegt Wim Helsen als welkomstgroet in zijn nieuwe comedyshow *Spijtig, spijtig, spijtig!* Op een try-out in CC De Ploter in Ternat laat hij meteen blijken dat hij het applaus onvoldoende hartelijk vindt.

De publieksreactie is vervolgens zo overdonderend dat hij twijfelt aan de waarachtigheid. Maar hij laat het niet aan zijn hart komen. Er zijn andere problemen waar hij zich zorgen over maakt. Dat we bijvoorbeeld mensen, die we van haar noch pluim kennen, beoordelen op hun gedrag zonder dat we op de hoogte zijn van hun achtergrond.

Sinds hij zich als verlichte dichter in *Man bijt hond* profileerde, is **Wim Helsen** uitgegroeid tot topcabaretier, die zijn ei zowel op de Vlaamse als de Nederlandse podia kwijt kan. Zijn behoedzame aanpak uit de beginperiode ruimde plaats voor hardleerse opmerkingen, waarbij niemand wordt gespaard. Hij gunt zijn stem nauwelijks rust, maar hij bevoorraadt zich voortdurend met water zodat ze niet al te schor klinkt.

De verhalen zijn uit het leven gegrepen. Hij houdt de spanning erin door ze nooit in hun geheel, maar brokje per brokje te vertellen. Enkele keren verklapt hij zelfs de afloop voor de inleiding. Tussendoor plaagt hij individuele toeschouwers. Om niet de kop van jut te worden, durft niemand nog te snuiten of te hoesten. Maar Wim Helsen beschikt over een groot arsenaal uitlokkertjes. In tegenstelling tot zijn collega's neutraliseert hij zijn brutaliteiten. Nadat hij heeft gestoken, mag het slachtoffer rekenen op een zalfje. Dat maakt de betrokke-

ne echter niet immuun, want zodra de komiek de kwetsbare plekjes heeft ontdekt, kan hij ook moeilijk aan de drang weerstaan om er, tot jolijt van de andere

aanwezigen, in te blijven prikken en het bloed op te zuigen. Ondertussen herstructureert hij het speelveld door er met witte plakband lijnen op te trekken, die op een grondplan van een huis lijken.

Met veel omhaal bekritiseert hij de onverdraagzame houding van talloze tijdgenoten. Wie iets wil bekomen, moet vaak gedisciplineerd in een rij aanschuiven. Maar rijen en overdreven discipline wekken wrevel op. Ze herinneren aan de massabijeenkomsten in nazi-Duitsland. Wim Helsen voelt zich ongemakkelijk bij de regels en de tucht die we elkaar opdringen.

Geregeld strooit hij levenswijsheden rond. Soms zijn ze ontleend aan oosterse meesters; in de meeste gevallen heeft hij ze zelf bedacht. Hij geeft toe dat hij vroeger een verlegen jongetje was, die zich moeizaam door het maatschappelijk verkeer worstelde. Hij kwam tot het besef dat het beter was om zijn angsten niet te tonen. Zo kon hij ze overwinnen en zijn ambities realiseren. Helaas hebben we in ons korte bestaan veel tijd verloren. Spijtig, toch! ■ LUDO DOSOGNE

ZA · 16 FEB · 20.30
Spijtig spijtig spijtig

Wim Helsen
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 4

agenda

PODIUM

THEATER

Madame Claxon

Echt Antwaarps Theater

1 EN 2 FEB · 20.15

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

7 EN 8 FEB · 20.00 EN 14.00

Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZA · 2 FEB · 20.30

Het fantastische leven van de heilige Sint-Christoffel

KC De Werf / Silence Fini

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO · 6 FEB · 20.30

Book burning, een verstopte geschiedenis

Pieter De Buisser en Hans Op de Beeck

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

VR · 8 FEB · 20.30

Minnevozen

Ensemble Leporello

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

ZA · 9 FEB · 20.30

CCC, de vette jaren zijn voorbij

Skagen

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO · 14 FEB · 20.30

Bloetwollefduivel / Othello

De Tijd

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

Ernest & Celestine (17/02)

Moi non plus

Ann Ceurvels, Ianka Fleerackers & Tania Poppe

ZA · 16 FEB · 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO · 21 FEB · 20.00

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

DO · 21 FEB · 20.30

Kwakzalver

Het Ongerijmde

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

VR · 22 FEB · 20.30

Een Hollander ontdekt Vlaanderen

Cie Marius

Grimbergen, op locatie, 02 263 03 43

23 EN 24 FEB · 20.30 EN 15.00

'n Kat es gin poos

Brussels Volkstejoeter

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

KIDS

ZO · 3 FEB · 11.00

Sneeuw (1-3j)

Sprookjes en zo

Jesus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

ZO · 3 FEB · 15.00

Hop (4-8j)

Nevski Prospekt

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

ZO · 3 FEB · 15.00

Een dame in de kast (+4j)

Laika / kunstZ

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO · 6 FEB · 14.00

Guinelli (4j)

goochelshow

Drogenbos, GBS de Wonderwijzer, 02 333 05 70

ZO · 10 FEB · 20.00

The legend of Zatoïchi (+6j)

El Circo d'El Fuego

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI · 12 FEB · 15.00

Kapitein Winokio zingt hits van vroeger (3-9j)

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO · 13 FEB · 15.00

Sammy 2

familiefilm

Wezembeek-Oppem, GC de Kam, 02 731 43 31

WO · 13 FEB · 15.00

Gerrrrrrda (+4j)

Endewolf

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO · 13 FEB · 15.00

Hotel Transylvanië (+6j)

familiefilm

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR · 15 FEB · 20.00

Weg! (+9j)

Ensemble Leporello

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZO · 17 FEB · 10.30

Lotte en de maansteen (+4j)

familiefilm

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO · 17 FEB · 15.00

Ernest & Celestine

familiefilm

Alsemberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZA · 23 FEB · 19.00

Raad eens hoeveel ik van je hou (4-8j)

Theater Uitgezonderd

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA · 23 FEB · 19.00

Lizzie en Laura (7j)

Barre Weldaad

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

ZO · 24 FEB · 10.30

20 jaar de Kam - Circus Hoetchatchov

Wezembeek-Oppem, GC de Kam, 02 731 43 31

ZO · 24 FEB · 13.30

Pepernootfestival (+3j)

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO · 24 FEB · 15.00

Eender wat (4-8j)

Jeugdtheater Kip met kip

Sint-Genesius-Rode, GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

HUMOR

Treasures

Ashton Brothers

VR · 1 FEB · 20.30

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

WO · 6 FEB · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR · 1 FEB · 20.30

Interesting Times

Alex Agnew

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA · 2 FEB · 20.00

Thomas Smith will set you free

Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

DO · 7 FEB · 20.30

Zwerm

Henk Rijckaert

Sint-Genesius-Rode, GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

ZO · 10 FEB · 20.30

Koñec

De Nieuwe Snaar

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

15 EN 16 FEB · 20.30

Urbanus zelf!

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA · 16 FEB · 20.30

Spijtig spijtig spijtig

Wim Helsen

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DO · 21 FEB · 20.30

Silvester slaat door!

Silvester

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

Moedermonoloog

An Nelissen

DO · 21 FEB · 20.00

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

VR · 22 FEB · 20.00

Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

DO · 28 FEB · 20.00

SportStories

Stef Wijnants

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

SENIOREN

DO · 7 FEB · 14.00

Voorjaarsfeest

Andrei Lugovski, Dirk Van Vooren & Eddy Herman

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DANS

DO · 7 FEB · 20.30

To love duets

Jan Martens

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

To love duets (7/02)

Jackobond (22/02)

Jef Neve solo (1/02)

15, 16 EN 17 FEB · 20.00 EN 14.00

Excess on tour

Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

ZA · 16 FEB · 20.15

Clear tears/Troubled waters

Compagnie Thor
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO · 27 FEB · 20.30

What the body does not remember

Wim Vandekeybus / Ultima Vez
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

MU ZIEK

VR · 1 FEB · 20.30

History of a song for my love

Histrylogie
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

VR · 1 FEB · 20.30

Simply live 2

Stan Van Samang
Hoeilaart, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

VR · 1 FEB · 20.30

Binnen zonder kloppen

De Beenhouwerij
Tervuren, GC Papeblok, 02 766 53 47

VR · 1 FEB · 20.30

Absynthe Minded

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

ZO · 3 FEB · 11.00

Aperitiefconcert

Maarten & Roland Vandenbemden
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

The Juliet Letters

Gene Bervoets, Amaryllis Uitterlinden
& Melinos Quartet

VR · 8 FEB · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZA · 23 FEB · 20.30

Tervuren, GC Papeblok, 02 766 53 47

De Mens wordt zo!

De Mens

VR · 8 FEB · 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA · 23 FEB · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR · 8 FEB · 20.30

Diep in mij

met o.a. Clara Cleymans, Barbara Dex,
Kris De Bruyne

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

VR · 8 FEB · 20.30

Nerveuze vrouwen

Te gek?!

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZA · 9 FEB · 20.00

Mijn huis intiem

Eva De Roovere trio
Sint-Genesius-Rode, GC de Boesdaal-
hoeve, 02 381 14 51

ZA · 9 FEB · 20.30

Günther Neefs, 21 jaar ver

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Wait for me

Zita Swoon Group

ZA · 9 FEB · 20.15

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

VR · 15 FEB · 20.30

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

ZA · 9 FEB · 20.30

Los niños de la guerra

Vlernika

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZA · 16 FEB · 20.30

Sioen

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

ZO · 17 FEB · 20.30

Een man als ik ontmoet je niet elke dag

Guido Belcanto

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

WO · 20 FEB · 20.30

Lai & virelai

Quentin Dujardin

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

DO · 21 FEB · 20.30

Katy Too

graanzolderconcert

Sint-Genesius-Rode,
GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

VR · 22 FEB · 20.30

My name is Billie Holiday

Viktor Lazlo

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,
02 255 46 90

VR · 22 FEB · 20.30

Ik ga op een berg wonen

Jackobond

Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

ZA · 23 FEB · 19.00

Boogie-Woogie piano battle

Renaud Patigny

Wezembeek-Oppem,
GC de Kam,
02 731 43 31

ZO · 24 FEB · 20.00

Django unchained

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

KLASSIEK

DO · 7 FEB · 20.30

Fijnbesnaard – cello

lezing en concert met Roel Dieltiens
Ossel, Sint-Jan-Baptistkerk,
02 268 61 74

ZO · 10 FEB · 11.00

De dame met de camelia's

Trio Anna-Belle
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZO · 10 FEB · 11.00

Tienjarig Jubileum

Simoens Trio
Dilbeek, Muziekacademie,
02 466 20 30

WO · 20 FEB · 20.30

Engelse liederen

Yves Saelens & Inge Spinette
Grimbergen, sacristie abdijkerk, 02
263 03 43

JAZZ

VR · 1 FEB · 20.00

Jef Neve solo

Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

DO · 7 FEB · 20.30

A tribute to Chet

Philip Catherine, Bert Joris
& Philippe Aerts
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DO · 14 FEB · 20.15

Songbook of changes

Octurn Quartet
Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DO · 21 FEB · 20.00

Jazzpiano

Limbourg, Piereux en Wauters
Brussel, GC De Markten, 02 474 06 41

Jagten (4 en 19/02)

Ted (5 en 10/02)

Taken 2 (20 en 26/2)

FILM

ZO · 3 FEB · 20.00

Offline

Alseberg, CC de Meent,
02 359 16 00

Jagten (The Hunt)

MA · 4 FEB · 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

WO · 19 FEB · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Ted

DI · 5 FEB · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO · 10 FEB · 20.00

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

WO · 6 FEB · 20.30

The Bourne Legacy

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

MA · 11 FEB · 20.30

Little Black Spiders

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

WO · 12 FEB · 20.30

The Twilight Saga, breaking dawn 2

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Argo

WO · 13 FEB · 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO · 17 FEB · 20.00

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DO · 14 FEB · 14.00

Brasserie Romantiek

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

MA · 18 FEB · 20.30

Killing them softly

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO · 21 FEB · 15.00 & 20.00

The broken circle breakdown

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,
02 731 43 31

VR · 22 FEB · 14.00 EN 20.00

De rouille et d'os

Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

Taken 2

WO · 20 FEB · 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

WO · 26 FEB · 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO · 27 FEB · 20.30

Un plan parfait

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

EXPO

TOT 3 FEB

Roots

Harry Gruyaert
Brussel, Botanique, www.botanique.be

TOT 10 FEB

Pieter Coomans

fototentoonstelling
Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

15 FEB TOT 3 MAA

NachtKijker

Patrick Bardyn
Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

20 FEB TOT 29 MAA

Allemaal Vlaams-Brabanders

fototentoonstelling
Wemmel, GC de Zandloper,
02 460 73 24

TOT 24 FEB

Jan Yoors

Drogenbos, FeliXart,
www.felixart.org

TOT 31 MAA

Spannende spinnen!

Tervuren, Koninklijk museum voor
Midden-Afrika, 02 769 52 11

VORMING

WO · 6 FEB · 20.00

Back in the USSR

Jan Balliauw en Stefan Blommaert
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

WO · 6 FEB · 20.00

Gujarat, onbekend India

Guido Boeken
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

ZA · 16 FEB · 14.00

Improvisatie (+10j)

Villa Basta
Zellik, CC Asse, 02 466 78 21

DI · 19 FEB · 14.00

Hoe Europa ons leven beïnvloedt

Hendrik Vos
Dilbeek, CC Westrand,
02 466 20 30

WO · 27 FEB · 20.00

Het geheim van geluk

Leo Bormans
Meise, GC De Muze van Meise,
02 268 61 74

OPSTAP

ZO · 10 FEB · 14.00

Valentijn en zijn liefdesdrankjes

Hoeilaart, Bosmuseum, www.ngz.be

DO · 21 FEB · 14.00

Linkebeekwandeling

Linkebeek, parking kerkhof, www.ngz.be

DO · 28 FEB · 14.00

Kastelen en open ruimten

Sterrebeek, Kerkdries, www.ngz.be

Uit in de Rand

Op www.uitinderand.be verneem je wat er in de negentien gemeenten van de Vlaamse Rand allemaal te beleven valt op sociaal-cultureel gebied. Je kunt er perfect een avondje uit mee plannen. Naast theater, muziek, dans, enzovoort, vind je er ook de activiteiten van tal van verenigingen. Organisaties die hun activiteiten bekend willen maken, kunnen die trouwens zelf in de Uitdatabank invoeren via www.uitdatabank.be

Gujarat, onbekend India (6/02)

De agenda wordt samengesteld met gegevens uit de Uitdatabank. Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de agenda, moeten ons hun informatie anderhalve maand voor het verschijnen ervan bezorgen. Je kunt de gegevens mailen naar randkrant@derand.be, per brief sturen naar ons redactieadres (RandKrant – Uit in de Rand Agenda, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel) of invoeren in de Uitdatabank via www.uitdatabank.be. Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de gemeenschaps- en cultuurcentra in de Rand. Om voor plaatsing in aanmerking te komen, worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de Rand. Het volledige vormingsaanbod van Arch'educ vind je op www.archeduc.be.

Geef zelf je activiteit in!
Uitdatabank.be

‘Optimisten leven langer’

Leo Bormans over geluk

Wat weten we over geluk? Met die vraag trok Leo Bormans naar 100 wetenschappers in de positieve psychologie. Hun kennis en inzichten bundelde hij in zijn internationale bestseller *The world book of happiness*. Tijdens zijn lezing *Het geheim van geluk* zet hij de wetenschappelijke feiten om in concrete tips.

TEKST Joke Bellen FOTO Filip Claessens

Mocht je het na deze inleiding nog niet begrepen hebben, Leo Bormans is geen zweverige geluksgoeroe. ‘Als journalist en hoofdredacteur van het onderwijsblad *Klasse* heb ik steeds interesse gehad voor positieve journalistiek, positieve opvoeding en actief burgerschap. Op een bepaald moment wilde ik achterhalen wat er wereldwijd bekend is over geluk. Zo heb ik de positieve psychologie ontdekt, een wetenschap die internationaal aan heel wat universiteiten beoefend wordt. In *The world book of happiness* vind je de bevindingen van 100 experts op een rijtje. Louter de feiten dus, maar dan in mensentaal.’

Maakbaar

De titel van de lezing ten spijt wil Bormans meteen een paar misvattingen uit de wereld helpen. ‘Het geheim van geluk bestaat niet. Er zijn vele wegen naar het geluk en iedereen moet zijn eigen weg kiezen. Je geluk kan je

voor een stuk zelf maken.’ Uit onderzoek blijkt alvast dat optimisten gelukkiger zijn dan pessimisten. ‘Of je gelukkig bent of niet is voor vijftig procent bepaald door erfelijkheidsfactoren en door je opvoeding, *nature and nurture* dus. Daar kan je weinig aan veranderen. De omstandigheden waarin je leeft, je job of je huis bijvoorbeeld, zijn slechts voor tien procent verantwoordelijk. De overige veertig procent heb je zelf in de hand. Wist je dat gelukkige mensen dezelfde dingen meemaken in het leven als ongelukkige mensen? Het verschil zit in de manier waarop ze naar de werkelijkheid kijken, hoe ze die interpreteren.’

Zon maakt geen verschil

Bormans zet ook het geluksniveau van verschillende landen op een rijtje. ‘Op de vraag *Hoe tevreden ben je met het leven dat je leidt?* antwoorden mensen uit Skandinavië het meest positief. Het rijke Noorden is dus wel degelijk gelukkiger dan het armere Zuiden.

Het aantal palmbomen in een land speelt echt geen rol! Ook België doet het niet slecht: we staan steeds in de top twintig op een totaal van meer dan 200 landen.’

Zo komen we bij die andere misvatting: de idee dat we in een welvarend land als België ten allen tijde gelukkig kunnen en moeten zijn. ‘De druk om non-stop gelukkig te zijn, is haast ondraaglijk geworden. Soms lijkt het wel alsof het je eigen schuld is als je niet gelukkig bent. Nochtans heeft iedereen recht op verdriet. Wel is het je eigen verantwoordelijkheid om positief te blijven, dat is niet alleen in je eigen belang, maar ook in dat van je kinderen. Lachen maakt een mens wel degelijk gelukkiger.’

The world book of happiness heeft heel wat teweeggebracht. ‘Vorig jaar gaf Herman Van Rompuy het boek als nieuwjaarsgeschenk aan 200 wereldleiders. Het boek inspireerde ook een studentenbeweging in het Nederlandse Leiden. Ze willen 100 ideeën voor een betere wereld uitwerken en aanbieden aan de Verenigde Naties. In september stond ik op hun eerste congres naast Kofi Annan op het podium.’

In navolging van *The world book of happiness* bracht Bormans een gelukskalender uit, *Een jaar vol geluk 2013*. Die bevat dagelijks een inspirerend citaat en een creatief advies dat kan bijdragen tot geluk. ‘De universiteit van Leuven zal bij 1.000 proefpersonen nagaan of deze tips daadwerkelijk het geluksgevoel verhogen. Er wordt ook gepeild naar het welbevinden van 1.000 andere mensen die deze adviezen niet krijgen.’

‘Mijn lezing is geen droge weergave van het boek. Op het podium vertel ik wat we met deze informatie kunnen doen, hoe we zelf kunnen bijdragen tot ons geluk. Ik verwerk ook persoonlijke ervaringen in mijn lezing, en verhalen van anderen wereldwijd. Aanvankelijk verwachtte ik dat ik zou preken voor eigen parochie, maar dat bleek niet zo te zijn. Heel wat mensen in het publiek hebben al behoorlijk wat meegemaakt.’

Het geheim van geluk

Leo Bormans

WO · 27 FEB · 20.00

Meise, GC De Muze van Meise, 02 268 61 74

DO · 7 MAA · 20.00

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Carnaval in de Rand

De parade van de feestneuzen

Binnenkort kunnen we, als we dat willen, gedurende een paar dagen lekker gek doen zonder dat iemand zich vragen stelt. Aalst mag dan wel de carnavalstad bij uitstek zijn, in Vilvoorde en Halle kennen ze er ook wat van. TEKST Nathalie Dirix ■ FOTO Filip Claessens

In Vilvoorde begint carnaval officieel op zondag 10 februari om 12 uur. Op dat moment overhandigt de burgemeester de sleutel van het stadhuis aan Prins Carnaval. De man die door de Orde van de Pjeirefretters uitgeroepen werd tot prins is vanaf dan voor drie dagen heer en meester van de stad. 'Na die machtsoverdracht is het tijd voor de stoet om door de straten te trekken. De praalwagens en verklede Vilvoordenaars veranderen onze stad in een kleurrijke parade. Na de stoet is het tijd voor de paardenkoppensworst. Deze vindt plaats in het stadhuis waar vanop de trappen vilt paardenkoppen naar beneden gegooid worden. Een aantal paardenkoppen zijn rood met gele manen. Eén is anders dan de anderen: een gele met rode manen. Kun je die paardenkop opvangen, dan krijg je een prijs: een kristallen paardje', zegt Connie Van Keer, secretaris van de Carnavalraad van Vilvoorde.

Er zijn nog meer prijzen te winnen tijdens de carnavaldagen in Vilvoorde. Op dinsdagavond is er de verklede kroegentocht die bekroond wordt met de prijs voor het mooist versierde café. En op woensdag is het om 16 uur tijd voor de beertjesworst. 'Een bijzonder moment voor onze kinderen. Op het stadhuis worden dan beertjes geworpen. Hiervoor verdelen we de kinderen in drie leeftijdsgroepen: 3 tot 5, 6 tot 8 en 9 tot 11. Per groep worden 20 beertjes gegooid. De kinderen die zo'n beertje kunnen pakken, mogen gratis aan negen kermisattracties deelnemen. Pret gegarandeerd, ook al ben je niet bij de winnaars.'

Nummer twee in carnvalland

De laatste vier jaar weet het carnaval in Halle meer dan 100.000 bezoekers te lokken. Hun stoet mag dan niet de meest gekende van het land zijn; in aantal bezoekers zijn ze de grootste. Wat maakt de carnavalstoet in Halle zo bijzonder? 'Op zaterdag 9 maart wordt Reus Vaantjesboer uit zijn winterslaap gewekt. Hem staat een belangrijke taak te wachten: het brouwen van een nieuwe prins. Het is een heus schouwspel om deze reus, die op een grote ton zit, op een trailer door de straten van Halle te zien trekken. En om dan plots uit deze gigantische ton

een prins te zien opduiken. En ja, je raadt het: de 'geboorte' van deze vers gebrouwen prins gaat gepaard met heel wat pintjes drinken', zegt Dirk Vierendeel, bestuurslid van Carnaval Halle.

Zondag 10 maart wordt de belangrijkste dag. De traditie wil dat de Gilleskorpsen die dag in de basiliek van Halle een kaars aan Maria gaan offeren voor een geslaagd carnaval. Het is een van die uitzonderlijke dagen waarop de kerk vol zit. Later op de dag volgen er een aantal speeches in het historische stadhuis op de Grote Markt. Het woord is dan aan de Prins en Prinses Carnaval, maar ook aan de Miniprins en Miniprinses en niet te vergeten aan de Seniorprins en Seniorprinses. 'Na de speeches is het grote moment aangebroken: het vertrek van onze praalstoet. Een magisch moment. Zeker als je weet met hoeveel energie en liefde de praalwagens en kostuums gedurende het jaar gemaakt werden.

Op maandagavond eindigen we met de avondstoet die gevolgd wordt door de popverbranding. Die luidt het einde in van wat voor velen onder ons de mooiste periode van het jaar is. Hier en daar wordt er dan ook een traantje weggepinkt. Gelukkig maakt dat snel plaats voor een tevreden en voldaan carnavalgevoel.'

i Pjeirefretters

Al sinds de 18e eeuw dragen de Vilvoordenaars de bijnaam van Pjeirefretters. Dat is niet toevallig. Voor de auto en vrachtwagen bestonden, trokken paarden boten via de vaart naar Brussel. Eens ze oud en versleten waren, werden ze geslacht en op tafel als paardensteak geserveerd bij de Vilvoordenaars. Een traditie die ook vandaag in vele restaurants in Vilvoorde stand gehouden heeft.

Tussen bos en kanaal

Heb je zin om in deze theoretisch koudste maand van het jaar nog eens een frisse neus te halen en er tegelijk stevig de pas in te zetten? Dan is een wandeling in de omgeving van het Zeekanaal en het Kattemeuterbos in het grensgebied tussen Grimbergen en Zemst een heel goed idee.

TEKST Herman Dierickx ■ FOTO Filip Claessens

Je kunt er aan beginnen aan de Verbrande Brug, op de rechteroever van het Zeekanaal. Je stapt best richting Humbeek, dat is richting noord. Eerst volg je een redelijk drukke straat, maar gaandeweg wordt het pad naast het kanaal autoluw en daarna zelfs autovrij. De inrichtingswerken aan de oever zijn intussen flink opgeschoten. Ze worden in de loop van volgend jaar afgewerkt.

Het bomengroepje aan het begin van de straatvernaauwing was bijna mee op de schop gegaan. Je zal het ze waarschijnlijk niet nageven, maar ter elfder ure werd beslist om deze best zeldzame groep fladeriepen te sparen. Ze zijn het restant van een paar honderd meter lange gemengde bomenrij die wel gekapt moest worden. De nieuwe, steile kanaaloever iets verderop is al redelijk goed begroeid en zal in de toe-

komst een weelderige vegetatie herbergen. Aan de asverschuiving van het wandelpad zijn links enkele proefvlakken gemaakt met verschillende oeverafwerkingen. De bedoeling is om na te gaan welk het interessantste profiel geeft voor natuurontwikkeling.

Waterwinning

Iets verderop sla je rechtsaf, je bent dan in de Kluisweg. Dat veldbaantje brengt je gezwind naar het vijftien hectare grote Kattemeuterbos dat privé-eigendom is van een Brusselse hoteleigenaar. Ook het enorme domein Groenveld dat je onderweg passeert, is trouwens zijn eigendom. De aangrenzende weidepercelen en wegbermen hebben een redelijke biologische kwaliteit, maar daar is in dit seizoen niet zo veel van te zien. Op de T-splitsing neem je het asfaltbaantje naar rechts dat je in de Verbeetweg brengt. Rechts ligt het

waterwinningsgebied Spelt van de VMW waar het wandelpad doorloopt en links afbuigt voor de eigenlijke waterwinning. De graslanden ervan zijn in beheer van Natuurpunt met als doel de aanwezige natuurwaarden te versterken door het maaien en afvoeren van het hooi. Het gebeurt in samenwerking met een landbouwer die het hooi gratis krijgt in ruil voor de maaiwerken. Omwille van de waterwinning worden de graslanden al jaren niet meer bemest en blijft het gebruik van pesticiden volledig achterwege. Sommige plekken in deze zone zijn al behoorlijk verschaald en dat zal de komende jaren zo blijven. Als je dit gebied op zijn mooist wil zien, kom je best terug omstreeks de eerste helft van juni of de eerste helft van september. Dan bloeien er talloze planten en vliegen er nogal wat vlinders en andere insecten rond. Nu zal je vooral vele bos- en graslandvogels zien die er een rustig leefgebied op nahouden.

Landschappelijke troeven

Het veldbaantje kronkelt er behendig omheen en komt uit op de Haverenblok. Een leuk huis in zwaar ruïneuze toestand, samen met een afwisseling van akkers, weiden en kleinschalige landschapselementen vormen ze het decor van het steeds nabije Kattemeu-

Vergelding

Verschrikt. Verlamd. Verloren. Verscholen in de drukte, onder een afgedankte fietsenstalling, zaten we daar hijgend maar wat voor ons uit te staren. Elk spatje branie verdwenen. Geen woord rolde over onze lippen. Wel twee koppen vol gedachten. Hoe zouden we hier ooit onderuit komen? Blondie was ver weg.

Knetter de knetter. Net als water zoekt vuur zijn eigenzinnige weg. Eenmaal goed in gang, trekt het zich van niets of niemand nog iets aan. Onstopbaar. Branden, dat zal het. Vanuit ons schuilhok zagen we dat de invallende duisternis rood kleurde, steeds roder, dat het vuur huizenhoog opflakkerde. Warm. De vlammen kwamen angstvallig dichterbij. Of beeldden we ons dit in? Warm alleszins. De geur van verschroeide aarde zullen we nooit meer vergeten. En dan, plots, ter plaatse een bekering. We wisten niet van waar die godsdienstige inspiratie zo ineens vandaan kwam, maar we prevelden angstig enkele schietgebjes. O heer, laat dit alsjeblieft goed komen. Alsjeblieft. Heer. Wie je ook bent.

Ondertussen waren de brandweerlieden enkele honderden meters verderop hard in de weer om de vlammenzee onder controle te krijgen. In de verte zagen we door de rookpluimen grote zwarte helmen op en neer dansen. Versterking? We hoorden geroep. Commando's van de brandweerbaas. Extra spuitwagens kwamen puffend aangereden. Rolluiken werden omhoog geschoven, slangen aangesloten, waterkranen open gedraaid. Als dat maar op tijd komt. Alsjeblieft. Heer. Wie je ook bent.

Ja, we waren kwaad geweest. Ja, we wilden heel de wereld een lesje leren, te beginnen met ons moeder die ons gillend het huis uit had gestuurd omdat we voor de driehonderdeenentachtigste keer veel te luid *Denis Denis* van Blondie hadden gedraaid op onze nieuwe platenspeler. Bam. Achter ons hoorden we de voordeur nog snoeihard dichtslaan. 'Jongens, komen eten!' Enige tijd later hadden we ons moeder dan smekend horen

roepen voor het avondmaal. Tot tienmaal toe. Wat dacht zij wel? Zij kwaad op ons, wij kwaad op haar. Dat ze met haar eten blijft zitten. We zouden haar een lesje leren. Vergelding. Dat dachten wij. Ooit hadden we al eens iets beter bedacht, zo bleek. Want na een tijd kregen we honger en doolden we doelloos rond op een braakliggend stuk grond dat in de buurt bekend stond als 'het stort'. Nu staat er een groot en lelijk schoolgebouw, toen deden we er op onze eerste bmx-fietsjes - vroeeem - de kunstjes van motorcrosser André Malherbe na. Als echte holbewoners sprokkelde we wat blaadjes, bessen en kastanjes bij elkaar, maakten we een vuurtje en warmden ons 'eten' op. Het moet gezegd, het was niet moeders lekkere kost, maar het smaakte een tikkeltje naar vrijheid, en die hadden we nog maar weinig geproefd.

Maar dan. Dan brak de hel los. Zonder het goed te beseffen breidde ons kampvuur uit, zo snel dat we het niet meer onder controle kregen, niet met takken, niet met water. Blijkbaar bevatte 'het stort' erg brandbare materialen. In paniek gingen we op de loop richting schuilhok. Om te bekomen met de schrik in de benen. De brand haalde het nieuws. En wij ontsnapten de dans. Ons moeder had zo'n stinkend vermoeden wie de aanstokers waren, maar hield de lippen tegen politie en brandweer stijf op elkaar. Hier klopt iets niet, maar wat? Nu weten we dat oog om oog, tand om tand niet werkt, dat je vergelding niet afkoopt met nieuwe vergelding, maar dat iemand zijn nek moet uitsteken voor verzoening. Ons moeder haar stoofpotje laat op de avond heeft nooit zo goed gesmaakt.

TEKST Geert Selleslach

terbos. Dat bos is de jongste decennia erg verdroogd door de aanwezigheid van de waterwinning en de zware infrastructuurwerken uitgevoerd door de kasteelheer. Het is meteen de reden waarom de Kesterbeek en de Laarbeek regelmatig droogvallen, want hun bronnen liggen in dit bosgebied. Na een paar honderd meter sla je rechts het veldpad in dat je te midden van een open landbouwgebied en enkele verdwaalde huizen in één ruk tot de Gerselarendries brengt waar je weer rechts afslaat en zo de kanaaloever bereikt. In deze buurt is het landschapsplaatje redelijk rampzalig door de inplanting van een smalle industriezone aan beide zijden van de straat. Soms manoeuvreren grote vrachtwagens zich een breuk om de aanwezige bedrijven vanaf de Oostvaardijk te bedienen. Leuk is anders. Sla aan de kanaaloever linksaf en je komt bij de startplaats uit.

Je hebt als het ware een wijde boog omheen het Kattemeuterbos gemaakt en gezien dat deze omgeving best wat landschappelijke troeven heeft.

KAART

Topografische kaart NGI 23/7-8 (schaal 1:20.000).

‘Ik herstelde

Op de Ruisbroeksesteenweg in Sint-Pieters-Leeuw staat een gebouw waarvan de vreemde architectuur doet vermoeden dat dit vroeger een buurtcinema was. Jan Van Mieghem, alias Jan Cinema, zorgde hier met John Travolta, Hector, en Gaston en Leo voor de hoogdagen van Cinema Minerva.

TEKST Michaël Bellon ■ FOTO Filip Claessens

Vandaag is Jan Cinema vooral Jan Schilder. In maart stelt hij een aantal van zijn werken tentoon in Kasteel Coloma in Sint-Pieters-Leeuw. Zijn huis is eigenlijk een klein museum, maar als we hem er treffen met zijn vrouw Francine, halen we vooral herinneringen op aan hun gezamenlijke filmcarrière. ‘Wij waren zot van cinema’, vertelt Jan. ‘Als onze planning het toeliet, gingen we naar de film. Onze schade inhalen, want toen we klein waren, mochten we nooit. Katholieke opvoeding, zie je. Mijn eerste film zag ik pas op mijn vijftiende. *De tien geboden* of zoiets.’

Begin jaren 1970 gingen Jan en Francine aan de andere kant van de projectoren zitten. Eerst in cinema De Harmonie in Halle. ‘Francine was ouvreuse en wees de stoelen aan, ik leerde de stiel van het film draaien van een aantal oudere mensen. In Halle werkten we nog met projectoren van 700 kilo en koolstaven die voor het licht moesten zorgen. Elke twintig minuten moest je de rol omschakelen, want een brandbare film mocht niet lan-

natuurlijk

Paddenstoelen in de winter?

Je zou het misschien niet verwachten, maar ook in de winter komen bij ons paddenstoelen voor, zelfs meer dan je denkt. Een goed voorbeeld daarvan is de winterhoutzwam, een soort die bij ons redelijk algemeen voorkomt van oktober tot maart-april. Ze groeit meestal met verschillende exemplaren tegelijk op dode takken of afgezaagde stobben van zomereiken, berken, zwarte els en beuk. Het valt op dat ze evengoed kan groeien op oude, dikke takken als op jongere en dunneren twijgen, als ze maar dood zijn. Met een

beperkte hoogte van niet eens tien centimeter en een hoëddiameter van dezelfde grootte orde heeft ze een wapen om de koude periode te overleven. Haar klein postuur belet namelijk een snelle afkoeling en haar taaie en vlezige structuur is er eentje die niet gemakkelijk bevroest. Bovendien groeit deze zwam meestal op wat beschutte plekken zodat ze daar kan genieten van een wat minder koud microklimaat. Je zult ze dus zelden open en bloot zien staan pronken. Alhoewel ze goed lijkt op enkele familiege-

noten, zoals de voorjaarshoutzwam, is ze in februari-maart gemakkelijk te herkennen. In die maanden is ze de enige uit de groep van de houtzwammen die dan te zien is en ze onderscheidt zich duidelijk van de meeste andere zwammen of paddenstoelen die zich in de winter vertonen.

Ze heeft alle kenmerken van een mooi gevormde, gave soort die je mits enig zoeken op loofhout kunt vinden in de bossen van de Rand. Als je in deze tijd van het jaar een frisse neus haalt, trek dan je ogen maar eens goed

3 Buurtcinema's Cinema Minerva in Sint-Pieters-Leeuw

'Dirty Dancing met plakband'

ger dan twintig minuten in de doos zitten. Voor een film van een uur en twintig minuten moest je dus vier keer overschakelen.'

Gevecht

Een tijd later konden Jan en Francine met hun eigen filmzaal beginnen. Cinema Minerva, gebouwd in 1952 tijdens de gouden periode van de buurtcinema's, stond te huur. 'Cinema Minerva kende ik nog uit mijn jeugd. De eigenares wilde er niets meer mee te maken hebben. We hebben daar alles eigenhandig weer in orde gebracht. Uiteindelijk hebben we met een lening de zaal kunnen kopen en hebben we ze in drie opgedeeld. Ik had ook een aantal Bauer-projectoren op de kop kunnen tikken, die ik zelf verbouwd heb, zodat ik er rollen van vierduizend meter op kon zetten. *Titanic* kon bij mij op één rol, maar die woog dan wel veertig, vijftig kilo.'

Die ingrepen bleken een goede zet, want kinderen konden met hun ouders meekomen en ieder kon in een andere zaal terecht voor de film die hij of zij het liefst zag. 'We hadden regelmatig blockbusters op de affiche. De periode met de films van John Travolta was ongebruikelijk, maar *Titanic* was uiteindelijk de film die ik het langst heb gedraaid: 33 weken. Daarvoor had *Hector* van Urbanus het record: 30 weken.' *Hector* had Minerva ook in première. Dat wil zeggen kort nadat hij in Brussel in de zalen was uitgekomen. 'Dat was altijd een gevecht. Walt Disney bijvoorbeeld verspreidde van haar nieuwe films maar zestien kopieën in heel België. Brussel en de andere grote steden kregen voorrang, dus voor de buurtcinema's bleef er niet veel meer over. *Hector* heb ik snel kunnen vastkrijgen door te onderhandelen met Marc

Punt en Jan Verheyen toen die met hun distributiebureau Independent Films waren begonnen.

In onze grootste zaal konden 200 mensen binnen en in totaal hebben 22.000 mensen die film bij ons gezien. Daarna kwam *Gaston en Leo in Hong Kong*, die elders eigenlijk niet marcheerde. Maar wij hadden een lanceerband voor die film aan de rol van *Hector* gehangen, waardoor hij het bij ons wel goed deed.'

Duur

Tegenover de inkomsten stonden veel uitgaven. 'We betaalden veel voor alles. In de stad kregen de cinema's gratis hun publiciteitsmateriaal, wij moesten 300 Belgische frank betalen om een kleine *filmstill* te mogen ophangen en die moesten we dan achteraf nog terugbrengen. Voor van alles en nog wat moest je voorschotten betalen. Eigenlijk was het een maffiawereld vol met Al Capones. Ik heb nooit *E.T.* kunnen spelen omdat ze me toen vroegen om een blanco cheque te tekenen. Met relaties, drinkgeld en hard werken moest je proberen je plan te trekken. Van *Dirty Dancing*, een film die midden in de zomer volle zalen trok, hadden we een kopie waar een slechte rol bij zat. De tandjes waren allemaal kapot. Ik ben dan voor achtduizend frank plakband gaan kopen om dat 's nachts te plakken. Als je je dat aantrok dan had je na een maand een hartinfarct.'

Gelukig is dat hartinfarct er nooit gekomen, maar de multiplexen kwamen er wel. In 2000 liep het verhaal van Cinema Minerva ten einde. 'Wij hebben met Cinema Minerva nog het beste van het laatste gehad. We zijn gestopt toen de euro verplicht werd.'

DE 'Ich habe Dirty Dancing mit Klebeband geflickt'

Am Ruisbroeksesteenweg in Sint-Pieters-Leeuw steht ein Gebäude, dessen merkwürdige Architektur vermuten lässt, dass dies früher ein Nachbarschaftskino gewesen ist. Jan Van Mieghem, alias Jan Cinema, hat hier mit John Travolta, Hector sowie Gaston und Leo für die grossen Zeiten des Cinema Minerva gesorgt. Anfang der 70er Jahre haben Jan und seine Frau Francine zunächst das Kino Cinema De Harmonie in Halle betrieben, danach das Cinema Minerva, das sie eigenhändig erweitert haben. 'Francine war Platzanweiserin, und ich habe die Filme abgespielt. Eine Filmrolle konnte bis zu fünfzig Kilo wiegen.' Es war harte Arbeit, mit viel Vergnügen, aber auch mit viel Kosten. Im Jahre 2000 musste Cinema Minerva als letztes Nachbarschaftskino im Rand schließen. 'Wir haben mit Cinema Minerva noch das Beste vom Letzten gehabt. Wir haben aufgehört, als der Euro obligatorisch wurde.'

open en loop regelmatig met je kop in de grond. Mits wat oefening kan je deze zwam vinden en meteen weten dat het om de winterhoutzwam gaat. Zo simpel kan het leven zijn.

Zwammen zijn de opruimers die ervoor zorgen dat dood materiaal wordt omgezet naar zijn eenvoudigste bouwstenen als koolstof, stikstof en andere. Die stoffen komen vooral vrij voor planten die daar in de omgeving leven en de materialen opnemen en verwerken voor hun eigen behoeften. Saprofyten of alle zwammen die op dood materiaal

leven, kwijten zich van deze bijzondere taak en zijn dus van cruciaal belang in het ecosysteem waarin ze functioneren. Dat is dan ook weer knap geregeld. Omdat je je intussen waarschijnlijk al de vraag stelt of deze paddenstoel eetbaar is: hij staat gecatalogeerd als 'ongenietbaar'. Al moet gezegd dat hij er toch niet onsmakelijk uitziet en dat je geneigd zou zijn er toch eens van te proeven. Niet doen, want je hebt er absoluut niets aan, ook niet in gekookte of gebakken vorm.

TEKST Herman Dierickx

6 Ateliers in de Rand

‘Het juiste juweel voor de juiste klant’

In de Rand wonen en werken de meest uiteenlopende kunstenaars en ambachtsmensen. Ze werken in ateliers van alle vormen en stijlen. In onze reeks *Ateliers in de Rand* tonen we de variatie, proeven we de sfeer, zien we wat er gebeurt. Deze maand smolten, smeedden en vijlden we goud in het Cederhuis in Grimbergen.

TEKST Ines Minten ■ FOTO Filip Claessens

De zussen Greta en Krista Vandevelde speelden van kleins af samen. Knutselen, kralen rijgen, ... De creatieve kriebel zat er altijd al in. Toen Krista voort studeerde, dacht ze aan juweelontwerp, maar ze zag het niet zitten om daarvoor naar Antwerpen te trekken. Dus werd het beeldhouwen, in Brussel. ‘Haar beelden begonnen altijd groot, maar ze eindigden klein’, lacht haar zus. De juwelen bleven lonken en uiteindelijk kwam Krista in contact met een ontwerper die haar het vak leerde. ‘Twee jaar later ben ik gevolgd’, zegt

Greta. Anno 2013 werken de zussen bijna 25 jaar samen. Hun atelier in het prachtige Cederhuis in Grimbergen is ruim en licht. Het is bijna alsof de goudsmiden in hun tuin zitten te werken.

Samen, toch anders

Hun werk vormt één collectie, maar toch hebben Krista en Greta Vandevelde elk hun eigen signatuur. Greta toont in de glazen uitstalramen een paar oorkingen die zij heeft ontworpen. ‘De armband ernaast is van mijn zus.’ Beide juwelen passen perfect samen. ‘Toch hebben we klanten die onmiddellijk zien welk stuk door wie is gemaakt.’ Ook hun manier van werken verschilt. Krista laat zich graag inspireren door het materiaal. ‘Ik vind bijvoorbeeld een mooie steen en dan lijkt het wel of hij me vraagt om hem in een ring te verwerken. Ze toont de hanger die ze om haar hals draagt. ‘Voor onze huidige collectie hebben we het thema *Tussen hemel en aarde* gekozen. De steen in deze hanger is een tanzaniet met heel bijzondere kleurcombinaties. Het lijkt wel of je vanuit de ruimte naar de aarde kijkt en een zwerm vogels ziet vliegen.’ Krista werkt ook graag met gesculpteerde onderdelen. Voor deze collectie maakte ze onder meer minuscule vlinders in was, die ze dan in een gieterij volgens de verloren-was-techniek in goud liet gieten en een plaats gaf in haar ontwerpen. ‘Die techniek gebruik ik nooit’, vertelt haar zus. ‘Ik maak uitsluitend smeedwerk. Ik smelt het goud, trek er draad van, ga aan mijn werktafel zitten. Er ontstaat een vorm waarop ik doorwerk en waarvoor ik vervolgens de geschikte steen zoek.’

EN ‘The right piece of jewellery for the right customer’

It was nearly 25 years ago that the goldsmiths Krista and Greta Vandevelde starting working together in their impressive Grimbergen workshop. The items they produce there may form one single collection but they each have their own signature. Apart from their non-commissioned work Krista and Greta also create designs on the instructions of customers. A completely different way of operating with a special charm. ‘You design with the customers in attendance. You have to be attentive to their requirements, and decide what suits the shape of the face and neck, the colour of the eyes, hair and skin before getting down to work.’ The two sisters are absolutely delighted when they find a piece of jewellery that matches a customer perfectly.

De juiste drager

Naast hun vrije werk ontwerpen Krista en Greta Vandevelde ook in opdracht van klanten. Een heel andere manier van werken, met een heel eigen charme. ‘Je maakt het ontwerp eigenlijk waar de klant bij staat. Je luistert naar haar wensen, je kijkt wat past bij de vorm van haar gezicht en hals, de kleur van haar ogen, haar en huid. Op basis daarvan ga je aan de slag.’

‘Een jaar of tien geleden heb ik geprobeerd om me te beperken tot mijn werk in het atelier’, vertelt Greta. ‘Maar op een dag wou een opdracht maar niet vlotten. Het wrong aan alle kanten. Tot Krista me vertelde wie het juweel besteld had, hoe ze eruitzag en wat voor persoonlijkheid ze had. En opeens ging het wel. We kunnen dus echt niet zonder contact met onze klanten.’

Greta werkt aan een bestelling. Een dame wil een armband die past bij een hanger die ze eerder in het Cederhuis heeft gekocht. Het wordt een ontwerp in geel goud, gemaakt van twee fijne draden die organisch rond en naast elkaar bewegen. ‘Je moet zo’n gouddraad geregeld verwarmen om hem soepel te houden, maar het plooiën zelf doe ik met koud goud’, zegt Greta.

Geneeskraft uit de natuur

Wie denkt dat men in de winter slechts een beperkte variatie aan groenten op tafel kan zetten, eet wellicht niet graag **kool**. Die bestaat in talrijke variëteiten en de manieren om ze klaar te maken zijn eindeloos.

De **savooikool** of **groene kool** behoort tot de kruisbloemenfamilie, meer bepaald van de sluitkolen (brassica oleracea). De bladeren sluiten zich dicht opeen over het groeipunt en vormen zo de kool. Hij behoort tot één van de oudste families groentegewassen afkomstig uit Klein-Azië en het Middellandse Zeegebied. Hippocrates, de Griekse grondlegger van de moderne geneeskunde, beschouwde kool als een medicijn tegen diverse ziekten. De Romeinen en Egyptenaren gebruikten savooikool vooral bij verwondingen en om verzwerigen op de huid te genezen. Voor en na de maaltijd aten ze rauwe kool met azijn om de vertering te bevorderen.

Groene kool is een winterharde groente die met het gure, wisselvallige en koude winterklimaat geen problemen heeft. Als je van september tot december wil oogsten, moet je in april zaaien. Wil je oogsten van januari tot maart, zaai dan in mei. Oogsten mag je enkel bij droog weer doen en als het hart van de kool goed vast is. Daarna bewaar je de kool best koel en droog bij weinig licht.

Deugden van groene kool

Kolen kan je rauw eten, koken, stomen of roerbakken. Wel best niet plat koken, zo is hij beter verteerbaar en behoudt hij meer van zijn voedingswaarde. Kool heeft een grote behoefte aan zwavel en neemt dat op uit de bodem. De geur die vrijkomt bij het langdurig koken van kool ontstaat dan ook door het vrijkomen van vluchtige zwavelverbindingen. Dat is ook de reden waarom veel kinderen niet zo van kool houden. Hoewel we kennelijk nog niet zover zijn dat we koolsoorten van kindsbeen waarderen, maken de smaakstoffen in kool ons nochtans gezonder. Een goede combinatie met kruiden als tijm, laurier en nootmuskaat alsook zaden van anijs,

dille en venkel passen goed samen en maken ze lekker en gezond.

En wat meer is: na een nachtje doorzakken, kan je op rauwe koolbladeren kauwen om de kater te verdrijven. Een beetje azijn erover en knagen maar, dan wordt de hoofdpijn minder. Het belangrijkste kenmerk van groene kool is echter dat hij alle vitaminebehoefte dekt zoals beta-caroteen, vitamine C en E en bovendien calorie-arm is. Hij bevat niet alleen veel calcium, maar is ook rijk aan magnesium en ijzer en is tevens een uitstekende bron van voedingsvezels. Kool stimuleert het immuunsysteem en heeft een bacteriedodende werking.

Pruttelen

Voor zijn varkenswangetjes met biersaus en stoemp van savooikool gebruikt chef-kok Dries Van Mileghem van *In den IJzerwinkel* de kaakspier van het varken. Hij spoelt ze eerst goed af in zout water. In een braadpan stooft hij ajuin met een kruidenboeket van tijm, laurier en peterse lie, waarna hij het vlees eraan toevoegt. Hij laat het zaakje een beetje stoven en bevochtigt alles met water en een scheut azijn om de vezels van het vlees te verzachten. Dit laat hij drie uur pruttelen. Na de gaartijd voegt hij er een fles Geuzebier bij en laat hij het nog wat verder pruttelen. Ondertussen maakt hij een puree van aardappelen op traditionele wijze met een eierdooier, boter en een glas volle melk, peper, zout en nootmuskaat. De savooikool wordt gewassen en in kleine stukjes gesneden. De stukjes worden gekruid met peper en zout en gepocheerd om ze al dente te houden. Daarna laat hij de kool uitlekken en mengt hem door de puree. Als optie kun je er ook fijn gesneden reepjes spek bijvoegen, die vooraf krokant gebakken worden. Ik krijg er alvast water van in de mond. TEKST Anne Baekens

i Onze medewerkster Anne Baekens gaat in *kwestievensmaak*, op zoek naar bijzondere, doorgewone of verrassende smaken. Deze maand sprak ze met chef-kok Dries Van Mileghem die samen met zijn vrouw Annie de zaak *In den IJzerwinkel* uitbaat op de Markt 13 in Asse, 02 452 84 58.

Intussen blijft Krista even bij de tafel van François staan, één van de twee goudsmiden die de zussen vast in dienst hebben. Hij voert een ontwerp van Krista uit: grote hangers in gouddraad die in kleinere, al bestaande oorkringen gehangen kunnen worden om ze langer en een tikje gewaagder te maken. 'Deze arm moet dus open blijven', wijst ze. 'Dan kan de klant de hangers er weer uithalen als ze zin heeft in het kortere model.'

Heerlijk vinden de zussen het als een juweel de juiste drager vindt. 'Soms steekt iemand bijvoorbeeld een ring aan zijn of haar vinger en zie je meteen dat het de juiste is. We proberen dan niet te enthousiast te reageren omdat het natuurlijk het mooiste is als de klant het zelf ontdekt.' Krista: 'Zo hebben we elk ook favoriete modellen waarvan we niet onmiddellijk afscheid kunnen nemen. Pas als er iemand binnenstapt van wie je weet dat het juweel er perfect bij past, verkopen we toch. Dan weten we: daar is het beter.'

lostinderand

Roger Van Vooren (56) is een freelance fotograaf uit Zaventem. Naast de surrealistische en melancholische reeks *Onderweg* – postkaarten met een hoek af, noemt hij ze zelf – maakt Roger ook sobere, indringende portretten. Hij heeft meerdere expo's in België op zijn actief en werd recent gevraagd als setfotograaf voor een nieuwe Vlaamse film. Roger blijft onderweg, zijn foto-credo blijft onveranderd: minder is meer.

www.rogervanvooren.com

Blijf out of the box

'Mensen hebben het graag over *out of the box*-denken, maar je moet vooral zorgen dat je niet in the box geraakt.' Chalks Corriette uit Wezembeek-Oppem laat zich niet in vaste banen dwingen. Hij werkte over de hele wereld en vond overal een weg omdat er een wil is. In zijn organisatie *People to People* komen mensen over regels, talen en conventies heen dichterbij elkaar.

TEKST Johan De Crom ■ FOTO Filip Claessens

In wat je een comfortabel tuinhok zou kunnen noemen, houdt Chalks Corriette kantoor als voorzitter van *People to People België*. Chalks wil ontmoeten en verbinden en die passie kan hij botvieren in zijn niet-gouvernementele organisatie (NGO). 'People to People is in 1956 ontstaan op initiatief van de Amerikaanse president Dwight Eisenhower. De bottom line is *peace through understanding*. Door mensen lange tijd met elkaar te doen optrekken, gaan ze elkaar waarderen en eerder de gelijkenissen dan de verschillen tussen elkaar zien. Ze ontdekken dat ze uiteindelijk allemaal hetzelfde willen: een goede familie, leuke vrienden, een goede gezondheid, plezier en geluk.'

Globetrotter

Met ouders uit het Caraïbische eiland Dominica groeide de Latijns-Amerikaanse Brit op in Londen, maar hij wilde in het buitenland werken. 'Op mijn achttiende belandde ik in een luxevakantieoord in Sardinië. We hadden er een team van dansers, zangers, koks en

obers. Ik was er de *dancing chef*. Wij brachten puur entertainment. Voor mij was het een manier om naar het buitenland te kunnen, want mijn ouders waren van eenvoudige komaf: Reizen en iemand anders de rekeningen laten betalen, zo zag de jonge ondernemer het. Na ruim twee jaar op het Italiaanse eiland, deed het team zijn krachttoer nog eens over in Bahrein. Daarna was het voor Chalks welletjes met de lange werkdagen en matige verloningen. Hij deed een tussentijdse job in het lossen en laden van schepen en vliegtuigen voor koeriersbedrijf DHL en is daar twintig jaar gebleven. 'Ik heb op zowat alle plekken in de wereld gewerkt. Wij werden als specialisten heen en weer gevlogen naar alle uithoeken om de cargo administratief af te handelen. Dat was goedkoper dan het aan lokale mensen over te laten.'

Samensmelter

Chalks groeide door bij DHL en bekleedde tal van managementfuncties, waardoor hij eind jaren negentig een vaste uitvalsbasis kreeg in

MOOISTE PLEK IN DE WERELD

Tokio om zijn eerbare mensen.

MOOISTE HERINNERING

De geboorte van mijn kinderen.

MIJN GROOTSTE VOORBEELD

Nelson Mandela en Alison Warhearst, mijn professor sociale wetenschappen die mijn ogen opende.

Brussel. Hij werd onder meer exportdirecteur en manager van de afdeling *corporate society*. 'DHL maakte deel uit van een gemeenschap en wilde bijdragen op vlak van bijvoorbeeld onderwijs, geluidspollutie, gelijke werkneemersrechten en dergelijke. Allemaal terreinen waarmee onze industrie rechtstreeks te maken had. Als een wederdienst aan de samenleving zorgden we in India bijvoorbeeld voor studiemateriaal voor de lokale bewoners.'

In 2004 verliet Chalks DHL en verkoos hij zijn engagement verder te zetten in niet-gouvernementele organisaties. Sinds vorig jaar doet hij voor *People to People* aan *tuinhuysdelegeren*. Hij heeft zes mensen onder zich. 'Wij werken met 55 organisaties samen om hun activiteiten financieel en met personeel te ondersteunen. Wij zijn goed in fondsenwerving. Via *Serve the City* helpen we verenigingen aan vrijwilligers die niet veel tijd hebben, maar links en rechts graag eens bijspringen bij bijvoorbeeld een soepbedeling voor armen.' Zijn NGO kent een helder principe. 'Wij werken volledig inclusief. Iedereen is welkom, alle talen worden door elkaar gesproken. Daardoor krijgen we van geen enkele gemeenschap subsidies. Toch wil ik dit uitgangspunt niet opgeven. We passen misschien niet in the box, maar daar kan je ook beter uit wegblijven.'

Chalks woont met zijn Brits-Japanse vrouw en hun zoon Ben (14) en dochter Amiko (10) in Wezembeek-Oppem. Hij apprecieert de groene gemeente en spreekt naar eigen zeggen *verschrikkelijk* Nederlands, 'maar misschien doe ik meer voor België dan de meeste Belgen, wie weet?'

DE Out of the box bleiben

Chalks Corriette aus Wezembeek-Oppem bringt mit seiner Organisation *People to People* Menschen über Regeln, Sprachen und Konventionen hinweg näher zusammen. 'Indem man Menschen über längere Zeit zusammen kommen lässt, werden sie einander schätzen lernen und eher die Übereinstimmungen als die Unterschiede voneinander sehen lassen. Sie entdecken, dass sie letztlich allesamt das Gleiche wollen: eine gute Familie, nette Freunde, eine gute Gesundheit, Spass und Glück.' Dieser lateinamerikanische Brite ist in London aufgewachsen, wollte aber im Ausland arbeiten. Er war eine Weile Tanzleiter in Luxus-Ferienorten, danach bereiste er die ganze Welt für das Kurierunternehmen DHL. Nun steckt er sein ganzes Engagement in seine Nicht-Regierungsorganisation. 'Wir passen vielleicht nicht in the box, aber dann bleibt man auch besser gleich ganz weg.'